(जय श्री राम)

ڏنيم آلاپي ڪلام

(يعني ڀڄن)

(ڏهه ڀڄن ۾ اڪيل سڀئي سُوز مان)

سيارام جو سَت شيوڪ

ڏني فقير (ايڏا)

هن آتما فقير جا آلاپ ۽ درد مان

ميل: درويشن جي ڪلامن جي طرز ۾
ڪي چڪيندڙ ڪي ٿورا ڪلام ۽ باقي
ملائي ٧٥ مٿو سؤ ڪلام هن پستڪ ۾ آهن

ڇپو چوٿون دفعو
آڪٽوبر ٩٨ ۾

ڪاپيون (٢٠٠٠)
(٢٥ رپيا)

لکندڙ ۽ پرڪاشڪ:
ستگرو اشٽ ڀڳوان سيارام ۽ درويشن
سنتن ۽ سماج جو ٻالڪ ڏنو فقير
شري رام دربار، ايٽا اُتر پرديش

وڌيڪ هن ڪتاب جي رکيل قيمت ڇپائي خرچ ڪانسواءِ جيڪا به اچندي سا انهن پستڪن ۽ رسالن ڌرم جي ڪمن ۾ ڏني ويندي. پر هن ڪلڪو ڪال ۾ ٻالڪ شرڌا سان اهي ڪلام ڳايان ۽ انهن جو ٻيو ناءُ ۽ سچي گيان جو سنديش ڦهلائين. جيئن اُن گيان مان ڪا اندهه مٽي ۽ مٺڙي ٻوليءَ جا ڀڄن ڳائي شانتي ملي. هڪ دفعي ڀڳت سورداس جو پستڪ پڙهيو هيم. جنهن وقت هن ڪئي ڇوٽ لڳڻ تي دنيا کان من ڪڍو تنو تڏهن ۽ اکين جو به تياڳ ڪري سورداس ٺڪي ٻوليءَ جا سچي آلاپ مان ڪيت تنو ڳائي ته ٻوليءَ پاڻ تو ٻڌل اهي. هن جي ڪنچ ڀڄن جي رچنا خود ڪرشن ڀڳوان ڪئي آهي. جنهن جي نشاني سورداس جي ڀڄن جي ٻوٽي ۾ سور شيام جي دالي سان ٻڌل آهي.

هڪ دفعي سورداس پنهنجي اُنهيءَ گيان ۽ ڀڳتيءَ ڀاءُ سان ڀڳوان ڪرشن لعل کي ٻانهن کان جهلي ڪٽي قابو ڪيو هو. ڀڳوان ڀڳت کان ڇڏائڻ جي گهڻي ڪوشش ڪئي پر سورداس ڀڳت ڪيس پنهنجي نرمل من ۽ سچي ٻولڻ جي ڏور ۾ قابو ڪري ڇڏيو هو ۽ هيءُ شلوڪ اچاريو:-

دوهو- ٻانهن ڇڙائي جات هو نرمل جانڪي موهي !!
جب هردئه سي نڪسو تب مرد ڪهو نگا توهي!!

پياري ڀڳوان جا گڻ ڳائڻ سان سچ ته اهو ڀل ملي ٿو جو خود سنت ڪبير رام به اهي مٺڙا گڻ ڳائيندي ٿڪل پار جيڪاريو هو. ڪلجُڳ جي جهاز گرو نانڪ ديو سچي پاتشاهه

ضروري ٻه اکر

ڀڳت پريمي — ڄڻ شري رام

هي ڪتاب (ڏنهن آلاپ ڪلام) پرڀو ڪرپا سان درويش سنت ودوانن جي چيل ڪلامن جي آلاپ آواز سُر ۾ پڙهڻ جي دل سان اُمنگ ۽ پريم جي ٺاهيل آهي. ٣ دفعا ١٤١ ڪلامن جا ڪتاب ٻه سنت سنگتن ورتا ۽ اهي ڪتاب ختم ٿيا. هاڻي پريمين جي گهڻي چوڻ تي چوٿون دفعو هي ڪتاب پرڪاشت ڪرائجي ٿو. ٻيا ٻه ڪلام درد پريم جا ٻين ملائي مڙئي 75 ڪلام توهانجي هٿن ۾ آهن (مدو سو) برابر آهي نمبر پٽ کان لکيل آهن ڪوبه ڪلام منهنجو اندر مان لکيل اوهانکي وڻي ته قربان مان ڪاٿي پاڻکي آنند ڏجو. ٻيو اُتم ته سچيءَ سڪ وارو پڙهڻ سان دوارا سائينءَ جي منزل کي پائي وڃي ٿو. انهن سچ آهي ته هن پستڪ کي دئياھ داتا پنهنجي در قبولي شال.

شلوڪ - او نڪه پالڻهار ڏي - نڪه تون منهنجو يار
ڏيئي هٿ همت جا - ڪڍي پريو پار اڪار
آهي نه اجهو ٻيو ڪر - آنءُ آيس تنهنجي دوار
تون آهين مالڪ ماتا پتا - آنءُ تنهنجو آهيان ٻار
هاڻي سانول سڻ تون پڪار -

جو ڏنو بيتو ٿيي دُر ٿي.

درلڀ وستوُ نه رهندي. هڪ ڪلام ڪبير صاحب جو پڙهو هنن ڀڳتن جي نرلاءِ ته –

مغرور بول ري ڪانگا ڪي مرو من رام
سون لاگا ۽ مرڻان حق ڪر جاڻان

مطلب ته جيئن دنيا ۾ اسانجو اچڻ اڪارٿ نه ٿئي، ڪو اهڙو ڪرم ڪيون جيئن سفر سولو ٿئي. مان مهاپرشن جي وچنن جي ڪٿن ڪرڻ جي ٻاٻ ۾ سمرٿي نٿي سمجهان پر اهڙو وشواس ۽ انڀو اٿم ته جڏهن سائينءَ ۽ سنتن جي مهر ٿئي ته منش ۾ سچي منزل ملي وڃي ٿي پوءِ ته نربل به بلوان آهي. مهنجو سچ ته نربل ۽ نٻل دل ٿي ڪي پريوءَ جي پيارن جا ڏٺا ڇڏجي ويا جن مونکي دنيا ۾ هيترو وقت هاڻ جهڙو سو سڀز رکيو. هر هڪ بندي کي هي مانش چولو آسم هيرو مليو آهي ته ان امولڪ ڏن کي مٽيءَ ۾ ملائي ڇڏائيءَ جو مدو ختم ڪرڻ نه گهرجي مگر آهو راهه هاڻ گهرجي جيئن اسانجو اچڻ ۽ رهڻ سڦلو ٿئي. ٻاٻ نه پڇاڻون پر سچي بندگي شيوا ڪيون.

شلوڪ – دنيا دم گذر دم پل جو آهي ميلو
چاتي پيو آهين باورا تون ته ويندين سڀ اڪيلو
ڪوڙ پاپ ڪري مال الائين پر گڏ نه هلي آڌيلو
جنجي لاءِ تون پاپ ڪمائين سو اٿئي مطلبي قبيلو
پر تون ڏنون ٿيءُ نه ڳهيلو
جو من ملائي پنهنجي رام سان
خواص هماري برهم هئه. مالڪ ماتا پتا ڀڳوان سيتارام

۽ اُن سڀني وڪر دواران انيڪ ڀڳتن کي راهه لڳايو. جيئن ته سڄي ڌرتيءَ ملڪ پاپو (حاڪم) ۽ پوءِ جهڙا چور ۽ هن سڀني وستن جي اوم ولي سڌري ويا. ڏسو ته ٻڌائي ماتر گنگا ۽ تشيا رام کي جپي ڪيئن نه پاڻ کي سڌاريو ۽ تاريو. سائينءَ وقت گهٽ ذات ڀيلڻ ۽ اُن مٿي محبوب جي رنگ ۾ رچي پنهنجو انتهه ڪرڻ شڌ ڪيو. ڀڳتي شري رام ۽ رام جي پد کي پاتو. جيئن ميران ديوانيءَ گرڌر کي پاتو ۽ اُن سڀني ڀڳتن جي پرتاپ سان نانگ ۽ زهر جو روپ ئي بدلي ڇڏيو.

ڀڳت نرسي، ڌرو، پرهلاد، ڪبير، سيئون، سڌنون انيڪ مها پرش ڀڳتن پرڀوءَ جي پيارن جا جيون چرتر پڙهي ڏسو- ته ڪيئن نه سڀني ڀڳتن جي ڪشش سان ڀڳوان کي سڌ پاتون. ڪيترا ڀيل ئي هن سنسار دواران پنهنجو اُڌار ڪري ويا. جيئن ته گوسوامي تلسيداس هڪ ته ۾ چيو آهي ته:-

گهڙي دو گهڙي تو رام گن گايا ڪرو
رام گايا ڪرو جي گنوايا ڪرو

1- تلسي داس آس رگهبر ڪي
هر ڪي چرڻ چت لايا ڪرو- گهڙي دو گهڙي

اڄ هر هڪ انسان سنڪٽن جو سوال ۽ ڪڇ اهڙي ڪرمن جي ڪري ڪشٽل آهي. پر سنتن ۽ مهاپرشن جا وچن ياد ڪندو ۽ دنيا ۾ نيڪ ڪرڻي ڪري چت سنسار ۽ سائينءَ جي ڪمل چرڻن ۾ رکي ته پوءِ هنڪان ڪا به

ڪلامن جي سوچي

رگهبير ساڪيت ٻماري چڙهي- اڌيش کي ياد آئي ۽ وشرام
لاءِ ٿ ٿ ڪوڙن قسمن ۽ ڪٽنن ۾ ڪري وڃون منهنجي
گذرڻ جيون ۾ مون تي نديءَ او سٽا ۾ انيڪ آفتون
ڪهالا لاهيون ۽ چاڙهيون آيون پر درد دل جا دوا ڪي
دنيا ڪي پدائش مان ڪجھ لاڀ نہ سمجهه. هڪ پني تي
ڀڳن جي روپ ۾ لکي پنهنجي پريو پتا جي قدمن ۾ پيش
ڪندي هئس. جنهن مان مونکي جيڪي ڪجهه همت ۽
راهه ملي سو ئي منهنجي دل ۽ مالڪ تو جاڻي. ٿنهنڪري
وڏيڪ ڪجهه نہ چوندي اهو ئي چوندس تہ نرمل ڪرم
سان نام جا ڪلام ڳائيندا رهو، ۽ مڙئي ڪليان ٿيندا.
سلوڪ- پريو مان پريت مان آيس تو در ڪاهي
منهن جو تو ڏاران ٻيو ڪو، اجهو نہ آهي
لهه تون سانول سار منهن جي
تون نہ پنهن جي تور نباهي
مان تہ جڳ جنجال جا آيس سانگا سڀ لاهي
حاڪ پڏي اٿم تنهن جي تو وٽ سڪي آهي
هاڻي ڏنون جي ٻگڙي ٺاهي
غريب ڪر ڪرتار ڪو
پوچ سنگرو چندن گر جو پار شيوڪ ڏنون گري (ڏني فقير)
نوٽ- گرو جي ڏني ديوي جا لکيل درد مان اکر ۽
ڪلام پڙهي جيون ۾ لاڀ وٺندا. هيءَ پستڪ چو تون
دفعو پرڪاش ٿيو آهي. پيا بہ انيڪ پستڪ سنڌي،
هندي، انگريزي ۽ ديوناگريءَ ۾ ملي سگهندا.

(ٻوليو شري رام دربار کي جئه)

ڀڄاڻيءَ جو سچو منتر

شري رام جئه رام جئه جئه رام

ڪلام - ۱ (رام ڀڳتو ٻيا ساں ڀڳتيءَ جو ناتو ڳنڍو ھجي)

طرز - ننگڙا اماڻي دا جيون تيو ئين ٻالڙا ....

ٿل - منھنجي رانول توسان رھجي اچي شل
رھجي اچي شل نڀجي اچي شل - منھنجي رانول

۱ دک م ھجان توري سک م ھجان مان
شانتي صبر ساں سڀ سھجي اچي شل - منھن جي ...

۲ ٻرو چوي ٻيا ڀلو چوي ڪو
دلڙي ٻاڙي ڪٽجي اچي شل - منھن جي رانول.......

۳ زندھ ھجان ٻيا مڙدو ٿيان مان
سواس سواس نام جپجي اچي شل - منھن جي ....

۴ ڪٿان ڀلاٻون ڇڏٻان ٻرائون
لوڪ پرلوڪ سڦل ٿيجي اچي شل - منھن جي ....

۵ شيوا سمرن درشن ڪرائجانءِ
ڏن ٽڪن جي لڪ م لکجي اچي شل - منھن جي ....

۴۵ دنيا دکن مان تار ....
۴٦ آهين تہ سندن سان ....
۴۷ اسين مسافر آهيون هتڙي
۴۸ چولو آهي پراڻو وينڊو....
۴۹ اڄان نہ کٿي آ تو ....
۵۰ کر وڃراڳي وس
۵۱ اٺم اون سرڪيون
۵۲ پٽ ڪري ڏيندو هڪ ...
۵۳ ڪج نماڻين جو لنگهيان
۵۴ جيٽري جيءَ جو ميلو
۵۵ منهنجي رام جي در ڪوڻي
۵٦ ستگرو مهاراج اڙو يار
۵۷ ستگر شاهن شاه
۵۸ منهنجي عرضي پڏو ....
۵۹ فکر چڏي ڪوڙا فکر
٦۰ جيون ٿيندو آ ڏکہ ....

٦۱ ڏيون جا ڏيو پڳوان ....
٦۲ داتا ميرا رکهوپر
٦۳ جنڪا نام هئہ شري رام
٦۴ دل ياد ڪري هروار امان
٦۵ انسان ادا ڪر تون شڪر
٦٦ وسائڻي عرش مٿي آ ....
٦۷ مسافر وقت اٿين نہ وڃاه
٦۸ سمجهہ ري سهاڻا وري
٦۹ جو تين وارا لعل امر اڏيرا
۷۰ او پيرون پاڻو پيارا
۷۱ تون تہ مالڪ منهنجو
۷۲ آهيان تنهنجو فقير
۷۳ پرديسي چڏي هيءُ ....
۷۴ سڏي او سنڌي ....
۷۵ اهڙيون ڏيون شال ....

ڪلام - ٣ (اوکيءَ ۾ گرو پرماتما کي پڪارجي)

طرز - منهن جي ٻيڙي اٿئي وچ سمنڊ تي

ٽل - منهن جي لڄڙي لعل بچائجانءِ
اوکيءَ ۾ اچي پارَ پسائجانءِ

١ تو جهڙو داتا ڪوئي نہ ڀانيان -
جهڙي تهڙي تنهن جي آهيان
هلنديءَ پنهن جيءَ هلائجانءِ - اوکيءَ ۾ اچي ....

٢ دکن ڀري ٿئي منهن جي ڪهاڻي -
حال مڙئي تو مالک جاڻي
منهن جو ٻيڙو پار لنگهائجانءِ - اوکيءَ ۾ اچي ....

٣ تنهن جي شرڻ ۾ آيس ڪاهي -
تو بن ڪوئي سهارو نہ آهي
پنهن جي نام جو لنگهرو نپائجان - اوکيءَ ۾ اچي ....

٤ ڏن ڦقير جو عرض اگهائي -
شانتي ڏيئي چرڻي ملائي
او داتا در نہ لائجانءِ - اوکيءَ ۾ اچي ....

ڪلام - ٤ (منزل دور پر پنڌ ڪنڌڙ لاءِ ونجهو آهي)

طرز - امر لکيئہ جوڙي ادنو ن وٺو ٽم قلم وهي

ٽل - منزل منهن جي آهي دوُر - دعا ڪجو شال پهچان
دعا ڪجو شال پهچان - مارن ساڻ ملان ....

١ مالک ڏنو چولو آ - ڪنهو نہ مون اولو آ
ڀرمن جو مونکي ڀولو آ -
سڌي سڙک ڪئن وڃان - منزل منهن جي ....

٢ عمر وڃايم وڃي - ڏنم نہ پاڻ ۾ پهچي

كلام - ٢   (سچو سهارو مالڪ جو آهي)

طرز - وڃڻ وارن تي کهڙيون ميارون

ٽل - آهيان مان آهيان اي سهارو انسان
تون سهارو ڏي ڀڳوان - آهيان مان آهيان ....

١ شروع کان منهن جي دک جي ڪهاڻي -
ڪير ٻڌي هي انترياميءَ
ٻڌ اچي منهن جو پريل داستان - آهيان مان آهيان....

٢ دکن جو ماريل تنهن جو وساريل -
دنيا درنگيءَ جو هاءِ ڌتاريل
جهڙو تهڙو تنهن جو تنهن دربان - آهيان مان آهيان....

٣ جڏهن کان پريم پريت لاتم -
وس وره جو تڏهن کان پاتم
وسريو سارو جڳ هي جهان - آهيان مان آهيان ....

٤ اچان نه قياس جي تون نه ڌاريندين -
ترپل کي جي مفت ۾ ماريندين
مان ڪيئن اي نه چوندس صبر ۾ شڪرانه -
آهيان مان آهيان ....

٥ نماڻا انساڻا تنهن جي هٿ ۾ -
ڏوري ڏني اَم تنهن جي هٿ ۾
ڏن دکيءَ کي ڏي هڪ دان - آهيان مان آهيان ....

— —

ڪلام - ٦ (سائينءَ کي سفر ۾ سائي سمجهي ياد ڪجي)

طرز - مصيبت ۾ مالڪ مدد گار ٿيندا آن ....

ٿل - سفر هي سانول سڪ سان گذارجان - سفر هي
سڪ سان گذارجان - والي نه وسارجان - سفر ....

١ ٻيڙي منهنجي آهي ٻراٽي - وچ سمنڊ ۾ اٿاهه پاٽي
ٿري نه ڇاٽان پار اڪار جـاه - سڪ سان ....

٢ هيلو وسيلو ڪوئي نه آهي - ڏاڍي منهنجي ٿي گهبرائي
ڏيئي ڏک ڏاڍا همت نه هار جاه - سڪ سان ....

٣ ڇاڙهڻ وارو ڪولي نه آهي -
نه ٿي مون ۾ ڪڏ ڪو آهي
ڪيئن همت ڪيان ڏنا کي ڏارجان - سڪ سان ....

٤ ڏني ٻئر جي وڏي ٻماٽي -
رلا ٿيجانه نه اڃ ۾ جاٽي واٽي
مالڪ پرت ٻنهنجي پو ٻيڙو پارجانه - سڪ سان ....

ڪلام - ٧ (ساڪ سڏي جي آهي سهائي ٿيو)

طرز - مون ڇاڙهيندو وچ آر مهاڻا او ٻيڙي واڙا ....

ٿل - هرڪو چوندو ويو ڙي مسافر
وڃ واٽ اهائي - هرڪو چوندو ويو

١ او ٻيڙو ٿيهن جو ڏور آ
ڇڏ ٿون هال ٻيو ڙي - مسافر وڃ واٽ ....

٢ ڪوڙي دنيا جو ڪوڙو ناتو
ڪوئي نه ڪنهن جو ٿيو ڙي - مسافر وڃ ....

دکڙا ڏنا اٿم ڪيئي -
هاڻ سنتن جا وچن مڃان - منزل منهن جي ……
۳ ڏوهن جي بيماري - آهي اشانت لاچاري
ٻنڌ ۾ ڏاڍو ڀاري -
ڪو ڀڄائي نه ڇڙن ڇمان - منزل منهن جي ……
۴ ڇڏي آسرا ٻيائي - آش رانول سان لائي
ڏي ٿيندو شري رام سهائي -
جنهن جو نام مکه سان چوان - منزل منهن جي ……

ڪلام - ۵ (مالڪ کي سڏ جي مدد ملندي)

طرز - اصل اسان جو آهي ڙي رام لنگهه پارو چل توڻي
ٽل - ڪرتون مدد منهن جي مالڪ پيارا -
تنهنجي ويا آهم سڀئي سهارا
۱ نا ڪوئي سائي ڀڳوان منهن جو -
دکن ڀريو ٿئي داستان منهن جو
معلوم توکي آهن حال سارا - تنهنجي ويا ٿم ……
۲ جنگي مون هو ٻنهن جو ٻانهو -
ڳن ڪي نه مون سان تو ڙ نڀايو
منهن ڏني جا مانت سارا - تنهنجي ويا ٿم ……
۳ ڦاسي دنيا ۾ ڪين ٻيئي -
جيائي گناهن ۾ گذري وئي
دور ٿيا آهن سڀئي ڪنارا - تنهنجي ويا ٿم ……
۴ ڏني ابوجهه توکي پڪاري -
جيارڻ ٻا مارڻ تنهنجي سهاري
راهه ٻڌائي ڪا - ڏنش وارا - تنهنجي ويا ٿم ……

۴ دکن نـي ٻڌايو آهـي روڳي -
جهڙو تهڙو تمس ڏنهن جو جوڳي
پاس ڪجاڻه ٻريو تن ويوڳي او او هو منهن جا رام
ٻڌل ٻيڙو ٽار او رامان ٽـار - مان آهيان ....

ڪلام - ۹ (ڪروڻا پڪار)

طرز - آهين پار برهم تون فقير فقير او فقير سب جون تا
ٽل - دکن کيا اٿئـي ڏيرا او ڏيرا او ڏيرا
هاڻي رام گهمائي اچي ٻيڙا ٻيڙا ۲
۱ مان هر هر توکي پڪاريان - او پڪاريان
آءُ وانون ڏنهن جون نهاريان - او نهاريان
منهن جا خيال ۽ ڏٺا ٽٽي خيرا او خير - او خيرا
هاڻي رام ....
۲ هيءَ ڪوڙي دنيا آهي او آهي
جنهن ڇڏيو من کي منجهائـي او منجهائـي
هاڻـي ڪٽ جنـم جـا ڦيرا او ڦيرا - او ڦيرا
هاڻي رام ....
۳ تون دان دکين جـو داتا او داتا
منهن جا توسان آهن ٻريو ناتا او ناتا
هاڻي تون ئي ڪٽڻان ۽ نيرا او نيرا - او نيرا
هاڻي رام ....
۴ مونکي ڪنهنجو دنيا ۾ ٻل نا او ٻل نا
هڪ ڏنهن جو ئي سهارو اٽل آ او اٽل آ

٣ سُور سهي ٿس ساٿون سان
پــر پوءِ سان پنڄ پنو ڙي - مسافر ونڃ ....

٤ او ڏ تون تون ٻڌجانءِ رام جو -
ٻپائيندو ننگ نيو ڙي - مسافر ونڃ وانت ....

ڪلام - ٨ (پر پوءِ کي ونڌي)

طرز - ڪنهنکي سُور ته ڪنهنکي ٻُور ....

ڳل - هاٿي لهه تون منهن جي سار او سانول سار
مــان آهيان ننڍڙو ٻـــار -
منهن جو تو مٿان آهي ٻار - هاٿي لهه تون ....

١ تنهن جي دواري آيو آهيان -
جڳمت ڪـــان گهبرائـو آهيان
تنهن جي شرڻ ۾ سکه ڪو پايان - او او منهن جا رام
مو ننڍي دايا پنهنجي ڏار ڙي راماں ڏار - مان آهيان....

٢ ڀڳتن جي تون لڄڙي رکين ٿو -
سڌ سان سانول درشن ڏين ٿو
منهن جي لام چو د ٻر ڪرين ٿو - او او منهنجا رام
پرڻ پنهنجي کي پار او راماں پار - مان آهيان ....

٣ ڪنڌب د نيا آهـي د کدائي -
ڪرمن منهنجن ۾ اِـ ڪجائي
راهه پڌائي ڪا او رگهرائي - او او هو منهن جا رام
د کڙا منهن جا ٽار او راماں ٽار - مان آهيان ....

تارون تون مونکي تار -
او راماڻ آءٌ اڻ تارون تري نه ڄاڻان
١ اونهو پاڻي ٻوڙي ٻراڻي - ٻانبل ٿيءُ تون ساڻي
آهيان وچ منجهڌار - او راماڻ آءٌ اڻڄاڻون ......
٢ وچ سمر مان مونکي تارڻي -
ڏئي ويراڳ چرڻن وهارڻي
هاڻي ٻه ڪرڻ متان ڏار - او راماڻ آءٌ اڻڄاڻ ......
٣ مٺن جو ڪم تنهن جا گڻ ڳائڻ -
نيم نمرتا سان نام جپائڻ
ڏج اهو ڏاج ڏاتار - او راماڻ آءٌ اڻڄاڻ ......
٤ رهجي اچي شل هن رنگڙي ۾ -
هماڻي گذري چڱي سنگڙي ۾
تري وڃان ان پار - او راماڻ آءٌ اڻڄاڻ ......
٥ ٻئي نه گهرجي دنيا داري -
ڏني پاڻڪ جي پوڻ پچاڙي
ڪجه سگهي ڪرتار - او راماڻ آءٌ اڻڄاڻ ......

ڪلام - ١٢ (جاڪو راڪي سائيان مار نه سڪي ڪوئي)

طرز - (سورٺ) ڏسو عاشقن جا انصاف ڏئي
سر گهوري گهوري ....
ٽل - جنهن جو راکو آ ڀڳوان - ٻرا ٻلي ڪن ٻرائون
ٻلي ڪن ٻرائون - ٻلي ڪن سڦائون - جنهجو ....
١ جن جو نام سان نهن نيارو - نهن نيارو
تنکي ڇا ڪندا شيطان - ٻرا ٻلي ڪن ٻرائون ....

منهنجي مشڪل هٽائي انڌيرا او انڌيرا - او انڌيرا
هاڻي رام ....

٥ ڏني ڏاڍي آهي اداسي ٢
لهو ڪا سار منهن جي اداسي ٢
درشن ڏي تون دلبرا او دلبرا - او دلبرا
هاڻي رام ....

ڪلام - ١٠ (سهارو مالڪ کان گهرجي)

طرز - موهي نه وسارو مهه جن تيرا ڀڳوان ....
ٽل - سيارام سائين ڏي تون سهارو
آهين تون منهنجو مالڪ پيارو - سائو ا ڏي تون

١ وچ سنسار ۾ ٻڏي منهن جي
سهڄي نه ڪوئي ڪنارو داتا رام ڏي تون ....
٢ ڪٽنب قبيلو سنگي سائي
ڪنهن جو ناهي چارو - رام سائين ڏي تون ....
٣ تنهن جي پل ڀي زنده رهندس
ڪجانءِ ساٿ پنهنجو سوپارو - سائين رام ڏي تون ....
٤ ڏنو ن نفس هاري چڪو آهيان
ورتم تنهن جو ڀي دوارو - رام سائين ڏي تون ....

ڪلام - ١١ (شري رام ڀي ٻيڙو پار لڳائيندو)

طرز - ڀهرلن تون مولڪي پوُر او راضا
توکي نالو اٿئي نه الله جو
ٽل - هاڻي ٻيڙو سگهو ڪج پار او رامان -
آءُ اڇاڙ توري نه جاڻان

۴ ڏني ڇڏ تون دنيا جي پچار -
نوڙس نام سان من کي مار
آسيءَ سائينءَ در منظور - سچن تون رام کي ڏياه
سمسار سچو ....

کلام - ۱۴ (ڇهڪاوني)

طرز - مارو راڳ - آءُ ڪانگا ڪر ڳالهه ....
ٽل - آيو آهين ڇا جي لاءِ ڪر ڪجهه ڇاڻ پچاڻ
دل کي ونهي سمجهاءِ - ڪر ڪجهه ....
۱ راهي آهين ان ڏينهن جو - وڃڻ آئين وڪر وطن جو
پنهنجي ڪين وڃاءِ - ڪر ڪجهه ....
۲ فرض ٽاڻين جو ورتئي پراڻي -
هاڻي ڇو ڪرين پنهنجي من ماڻي
وڻندا تو ڪان نياءِ - ڪر ڪجهه ....
۳ عمر وڃائين تو ڪوڙن ڪمن ۾ -
وقت وڃائي وڪار وشن ۾
ڪجهه ته پڇل پچاءِ - ڪر ڪجهه ....
۴ سون سمت ونيا سمجهائي -
هلڻو توکي اڳيان پوءِ آهي
سماڻا سفر کي ناهي - ڪر ڪجهه ....
۵ دنيا ڏورنگي ڪنهن سان نه سنگي -
ڏني فقير نام هڪ سنگي
ٽنهسان ڇت کي لڳاءِ - ڪر ڪجهه ....

٢ آئون مصيبتون ميران ڀلاج ٿي - ميران ڀلاج ٿي
ڪيائين مشڪل کي آسان - ٻرا ٻلي ڪن ٻراٽون ....
٣ جـي چاهين تـون منزل ماڻڻ - منزل مـاڻڻ
تـه ٻـڌ ڳهڻو ڳرگمان - ٻرا ٻلي ڪن ٻراٽون ....
٤ جڳان جڳ کان جمعه سڄڻ جي - جمعه سڄڻ جي
ڏني داتا رکي ٿو مان - ٻرا ٻلي ڪن ٻراٽون ....

ڪلام - ١٣ (سنسار سوُر آهي سفر ڪجو)

طرز - (مارون) - آءُ ڪانگا ڪر ڳالهه ....

ٿل - سنسار سڄو ٿئي سوُر - سچ ٿون رام کي ڏياءِ
رام کي ڏياءِ ٻڙو ٻيـر چاءِ - سنسار سڄو ....

١ جاڳي ڏ تو اتـم جڳ جو ميلو -
آئين ٻه اڪيلو ويندين ٻه اڪيلو
سب ڪڇ آهي ڪوُڙ - سچ ٿون رام کي ڏياءِ
سنسار سڄو ....

٢ جن جي لاءِ منش ٿون ڳوڙين ٿو -
هيرو جنم ٻـرباد ڪرين ٿو
سي ٻـه ٿيندا تـي ڏور - سچ ٿون رام کي ڏياءِ
سنسار سڄو ....

٣ جنڏانهن ڏسان ٿو دک جا اظارا -
ڪرمـن جـا آهن کيل ٻرالا
ڪهڙا ٻچـائين ٻـوُر - سچ ٿون رام کي ڏياءِ
سنسار سڄو ....

هاڻ ڇڏي مون سڀ شمشيري -
شل سانول توڙ نڀائين - مان جوڳي ....
٢ هيءَ ڪُوڙو آهي زمانو - جنهن ڪوڙو آهي ٺڳانو
هاڻي ٻڌس تنهن جو ٻانهو -
منهن جا ڏڪڙا سڀئي مٽائين - مان جوڳي ....
٣ مون کي سمجهن سچ سڻايو - ۽ تنهن جو رستو ٻڌايو
جنهن مان مون سڀ ڪجهه پايو -
هاڻي سواس سڦلا ٻڻائين - مان جوڳي ....
٤ هاڻي تنهن جي آئي هڪ آشي -
ڏن ٻيڪل ڪجهه نه نراشي
بس آهيان درشن پياسي -
جهٽ پنهن جي چرڻن ملائين - مان جوڳي ......

ڪلام - ١٧ (سچو متر ماءُ پيءُ گرو لشت ڀڳوان آهي)

طرز - منهن جي پنهن جي ....
ٽل - مانجهي تون موٽ سويرو -
مالڪ سمارام اچ هڪ پيرو
توکان سواءِ منهن جو وقت نه گذري -
ڏکن ڪيو آ ڏيرو - مانجهي ....
١ ڪٿي ڳولهيان دور آ پنڌ ڙو -
ڪٿي نه مونکان ٻيرو - مانجهي ....
٢ جڏهن سان منهن جي جان جهري آ
گڏڙن ڪيو آ گهيرو - مانجهي ....
٣ ڪهڙي خطا کان اٿئي ڀلايو -
ڪر تون سگهه انيرو - مانجهي ....

ڪلام - ١٥ (ڇهڏاوڻي)

طرز - ٽالي الڪه جي ٻيڙو ڏار مٺهن جو

ٿل - جنم جڳ ۾ جيڏ ٻون وڃڙو اجاڻو
ڪين ڪرم ڪمائم - نڪي نام ڏيائو - جنم جڳ ۾....

١ ڇڏي ٻنهن جي ڏيس کي پرديس آئس
وٺي قرض مالڪ جو مون مٺي ٻٽائو - جنم جڳ ۾ ....

٢ هـيءَ منش چولـو - سچ تـه امولـو
وشين جي جار ۾ مون آهي ڦسائو - جنم جڳ ۾ ....

٣ ڏينهن رات ڦـاسي - رهـيس اداسي
ڪرڪوڻ آئو - جنهنکي ٻنهنجو مون ڀانيو - جنم جڳ ....

٤ من مايا ۾ اٽڪي ڏايو ۽ ٻيو تـه ڀٽڪي
سڪه شانتي نه پاتم - نه ڪمان پرائو - جنم جڳ ۾ ....

٥ در تنهنجي تـي آئل ڏنـي فقير دکايل
وري ٻه پيش تنهنجي - اچي جلدي ڇڏائو - جنم جڳ ....

ڪلام - ١٦ (جوڳي ٻٽيس رنم جو)

طرز - مان آشق تنهن جو آهيان ....

ٿل - مان جوڳي ٻٽيو آهيان - او ٻـاٻل سائين او
مٺهن جو ٻيڙو ٻني سان لائين -
مون کي در ڏان ڪين موٽائين - مان جوڳي ....

١ مون ڪـي هٿا تـه عيش اميري -
تنهن سان ڪنڌ لـڪيل فقيري

٥ شب ڪرم ڪري من سمجھائي -
فقير ڏن ٽون رام رجھائي
رهي سدائين سم او سم -
ڪر ڪا سچي ڪمائي - پندا پوندئي ....

ڪلام - ١٩ (سيٺي جو وارو آهي)

طرز - آئي سمن ٽي ء ٽون سڃاڻ -
ٽون سڃاڻ آهو اوچن گرو اٿي جاڳ جاڳ جاڳ

ٽل - سپ ڪندا وڃن ٽا ڪنارو -
اٻند و ٽنهنجو ٻي مسافر وارو وارو سپ ڪندا

١ هي ء ڪرم جي ساري مايا -
جنهن سپ جا رنگ رچايا
ناهي اٻٽ جو چارو - چارو چارو سپ ڪندا ....

٢ مون ٽہ جاڻي ڏٺو جڳ فاني -
رئي ڪوڙي آهي خفخاني
سپ موه جو ڪمل پسارو - پسارو پسارو سپ ڪندا ....

٣ ويا سائي سيٺي موڪلائي -
منهن جو موڪ من گهبرائي
ڏندو ڪير سهارو - سهارو سهارو سپ ڪندا ....

٤ ڏي دلڙي منهن جي آٿراشي -
شل سهنلو ڪري سک واسي
جنگو سپ جو پراڻ پيارو - پيارو پيارو سپ ڪندا ....

۴ ڏن فقير ٻـــي وس آهيان -
ڏي تون دلاسو دلبرو - مالڪهي ...

ڪلام - ۱۸ (هڪ ڏينهن ڪم ضرور پوندو)

طرز - واڳ پرولي تنهن جي وس -
تنهن ۾ي وس آهه ڪا پاڻ وهوڻي

ٿل - بندا پوندئي ٻر پوءِ سان ڪم او ڪم
ڪر ڪا سچي ڪمائي - بندا پوندئي ٻر پوءِ ....

۱ مالڪ ڏني توکي مٿش جي ڏاهي -
تنهنکي وڃائي وڃي واهي

ڪري چٽسا ۾ غم او غم -
ڪر ڪا سچي ڪمائـــي - بندا پوندئي ....

۲ ڏينهن ڏنائين تـوکي راس ڏنائين -
واڻي ڏنائين توکي واس ڏنائين

پـــر تو نـه سنڀاريس دم او دم -
ڪر ڪا سچي ڪمائـــي - بندا پوندئي ....

۳ ڪوڙن ڪمن ۾ جـــي اٽڪائي -
اڄ جي لاءِ ڪڄ سمر نه ڏاهئي

الٽ ۾ جهليندئـــي جـم او جـم -
ڪر ڪا سچي ڪمائـــي - بندا پوندئي ....

۴ ڪهڙو جواب تون ڏيندين -
ڪهڙا جڏهن توکان پڇا او چوندين

پـڇيندا تنهن جـــو چـم او چـم -
ڪر ڪا سچي ڪمائـــي - بندا پوندئي ....

٢ مهاڀرش منزل پاڻي - هي سختيون آ لڏو لاڻي
تن جو اٺو پريو ساڻي -
ڀڄي ويا ماڳ سي جاني - ڪري ود ....

٣ ٻڌا ڪرم ڪيچ ملندو نا - سفر سڦلو ٿئي ٿيندو نا
جنم جو ڦيرو ٿئي ويندو نا -
ڇڏي ڏي ڪوڙي خفاني - ڪري ود ....

٤ ڏني چاڻ اهو چاڻي - وچائيج نه تون زندگاني
وٺج اها راه رباني -
ڪندي پريو ماڻ مهرباني - ڪري ود ....

ڪلام - ٢٣ (نديڙو نماڻو ٿي ڪر شيوا ڀا اٿي ڪر)

طرز - سک م آهن فائدا پر ڪس اول ڪانڻ ڪوي

ٽل - نديڙو نماڻو يار آهيان يار آهيان شيوادار آهيان
رام پريو ٿنهنجو - پيار مان چاهيان نديڙو نماڻو ...

١ تون آهين پريو منهنجو - پتا ماتا ۽ پريوار
تو سان رکيو ٿم ناتو - ڪوڙو جاڻي سنسار
رهجي اچي هل عرضدار
آهيان يار آهيان شيوادار آهيان نديڙو نماڻو ....

٢ هي دنيا د رنگي - سچ ته ڏاڍي دکدائي
ويا ڇڏي سڀ مائٽ - سورن ٿي سيج وڇائي
ڪنهن جو ڪيان گمان شرمسار آهيان
يار آهيان شيوادار آهيان نديڙو نماڻو ....

٣ تنهنجي جهولي ۾ جڏهين ڪان آئس پاڻ سک جو ڪنارو

كلام - ٢٠ (اڄ جو ڪم سڀاڻي تي نه رکو)

طرز - ٻاڳن سان ملندو ٿئي سڄڻ جو ميلو پڌي ويو وڇن
ٽل - حياتيءَ جا ڏينهڙا باقي ٿئي ٿورا
جيڪي ڪرڻ سو ڪري وٺ پورا - حياتيءَ جا
١ صاحب ڏنو توکي چولو انمول آ -
پاڻ سان ملندو ٿئي نه ڏيهجو ڪو مول آ
وڃائين تو چوڪن ۾ چو تون ڇورا - جيڪي ڪرڻ سو....
٢ مڃان سمجهو ڪو سدا ڪم رهڻو -
جيڪو جنمو تنهن کي آهي مرڻو
اهائي ويل ٿئي چو پڇاڻن نئو پوڙا -
جيڪي ڪرڻ سو ....
٣ هتان ڪنڻ لڏي ويا سيٺ ساهڪا -
اداس ڏنو ن هاڻي چڏ تون ماڻان
پري آهي منزل ڪر نيڪ ڪم ڪو ندورا -
جيڪي ڪرڻ سو ....

كلام - ٢١ (شب ڪرڻي ڪر)

طرز - هميشا سالنءَ جي حب رکي چڏي
ڏي هرش هيراني
ٽل - ڪري رب ڪڄ تي تون پيارا -
سقل ڪر چولو انساني
١ ملي ٿئي منش ديهي - ٻسي ڏس پاڻ ۾ ڏيهي
پيڙا پار سڄ سڪئي - جني جو نينهن نوراني
ڪري وٺ ......

اهڙي آتش ڏي ٢ - ٣ -
ڪٿان جڳ جي ٻاري - ٻالي ڏي ....
٤ ٻاجھ ۾ ڀڻهجا ٻاران ٻاڙي -
ڪڏاهن ڏنيءَ جي ٻوٽو ٻهاڙي
رهجي اڄي شل ٢ - ٣ - سڀ سان ٻهاري ٻالي ڏي....

ڪلام - ٢٤ (نہ ڪٿي آئين نہ ڪٿي هلئو)

طرز - منهنجي پنهنجي من پسند
ٽل - جڏهن تون جڳ مان هلندين -
ٻہ غز قفن جو ٽڪڙو ٻاڻ سان ڪٽندين
١ چاٽي ڪرين تو ٻانور ٻورا- ٻيو آهين ٻر من ۾ -
آئين اڪيلو - اڪيلو ئي تون سڌڙندين - ٻہ غز ....
٢ جنکي ٻالئين ٻنهنجو - دک ۾ نہ ڪوئي ساٿي
ٻوءِ ٻيو اجايو هڙا هڻندين - ٻہ غز قفن جو ....
٣ چاهي هجين غريب يا امير- سڀ جو اهو ئي رستو
آخر مٽيءَ سان تون مور ملندين - ٻہ غز قفن جو ....
٤ ٻالڪ ڏني او هاڻي تنهنجو ٻہ آسرو وارو
وت شرط ٻورو جي نہ تہ جيئري جلندين- ٻہ غز ....

ڪلام - ٢٥ (وڃن ڪما آهن ياد ڪر)

طرز - رتا هي دهن ٻر هجين هيالي
ٽل - ڪري ڏول ڪهڙا جڳ ۾ آياسون
موهہ ۾ ڦاسي ٻہ ڪونہ ٻالياسون- ڪري ڏول
١ شروع ڪان ڪٿي تو وشين جي ٻاڙي -

جهلي همت ڪان يار ڪجاءِ - ته جانءِ پنهنجو سهارو
پاڻ جو پڪو عهدار آهيان
يار آهيان شيوادار آهيان تنهنجو نماڻو ....

٤ رهان جڳ ۾ ڪمل جيان - لنگڙو ڏون نباڻجانءِ
ڏي ٿئي جيڪا ڏيوني - مالڪ راهه پڌائجانءِ
ڏن انس سوڌو قرضدار آهيان
يار آهيان شيوادار آهيان تنهنجو نماڻو ....

ڪلام ٢٣ (جيئن مالڪ رکي)

طرز - رتا هي رهن هجن حياتي

ٿل - پالي ڏي غريبي ۾ ڏجاءِ نه محتاجي
صبر سان هلندس - ٢ - ٣ -
رهن جنهن ۾ راضي - پالي ڏي ....

١ جپيان نام تنهنجو هردم پيارو
ڪجان نه مالڪ مون کان ڪنارو
تنهنجي هوندي مون کي ٢ - ٣
گهرج آهي ڇاجي - پالي ڏي ....

٢ چاهي ڏي اميري ۾ بڻجان فقير -
چاهي ڏي ڪنگالي ۾ ٿيان نه دلگير
دکن ۽ سکن ۾ ٢ - ٣ -
رهي روح راضي - پالي ڏي ....

٣ هرڪنهن ۾ وانگي ٿيان سمبوادي -
رانول وانگي ٿيان مرپادي

٣ گنگا تَ نهائو نيم سان - او نيم سان او نيم سان ....
طوطو پڙهائو آ نام ڪهائو آ - درشن داتا ....
٤ پنڊِتَ نهائو پريم سان - او پريم سان او پريم سان
رام آئو آ پوڄا لڳائو آ - درشن داتا ....
٥ گوپين نهائو ڀڳتيءَ سان- او ڀڳتيءَ سان او ڀڳتيءَ سان
شيام پائو آ راس رچائو آ - درشن داتا ....
٦ ڪبير تَ پڪارئو دل سان او دل سان او دل سان
ڀوڙي آئو آ ٻند ڇڏائو آ - درشن داتا ....
٧ اجاميل نهائو اکير مان او اکير مان او اکير مان
ليکو لهرائو آ سرڳ پائو آ - درشن داتا ....
٨ او ڪئور نهائو ڪرم سان
او ڪرم سان او ڪرم سان
رام رجهائو آ سفر ٿاهيو آ - درشن داتا ....
٩ تَ ڏي تون ٻه نهائج من سان- او من سان او من سان
وقت آئو آ هردم نهائو آ -
درشن داتا رام جو - جن نهائو آ ....

ڪلام - ٣٧ (مهل جي ٿهل ڪر)

طرز - پول پڌا تم ور سان وڃي

ٿل - پريوءَ پسڻ جي وهل اهاتي ٿئي -
مالڪ ملڻ جي مهل اها ٿئي
او پريم سان جپ ڀڳوان ادا پريوءَ پسڻ ....

١ ڇو پليو آهين پرمن ۾ تون

حرند كٿي چڙ جم جي ٿياهي
او سوچي كو نه هليا سون ٢ - ٣ -
ڏاڍو ڀٽكيا سون - كري قول ...
٢ ڀال او ستا كنل ۾ ونڙي -
كاندي ۽ وندي سماپت ٿيڙي
او ڀڙ هندي ڀڙ هندي ٢ - ٣ -
عقل ۾ آيا سون - كري قول ....
٣ جواني كماڻيءَ ۾ چڏڻي ڳاري -
عادتن ڀوڳن ۾ چڏڻي گذاري
آڀو ڀيا ڀو ٢ - ٣ -
حوالي كت جي ٿيا سون - كري قول ....
٤ مٺهڙو ٿهڙو كندڻ كال اي آڀو -
ڀر كمن ٿو ڀهڙو وچن ٿيا ڀو
نام ڀمان ڏ ذي ٢- ٣- بر باد ٿيا سون - كري قول ....

كلام - ٢٦ (كر ٿ ڀاڻين)

طرز - ڀمرن ڀوندي سان چوندي سان ره وج
ٿل - جن ڏ ڀاڀو آ ٿن ڀاڀو آ -
د رشن داتا رام جو جن ڏ ڀاڀو ....
١ او مهران ٿ ڏ ڀاڀو سك سان او سك او سك سان
زهر آڀو آ - امرت ٿاهو آ - د رشن داتا ....
٢ د روڀڻيءَ ڏ ڀاڀو چك سان او چك سان او چك سان
چمر و ڏاڀو آ - هان و ڏاڀو آ - د رشن داتا ....

ڪلام - ٢٩ (داستان داتا کي)

طرز - منهنجي پنهنجي من پسند

ٽل - دل ٿي منهنجي اداس - زندگي منهنجي نراش

رامان مونکي ڏي تون پيار پنهنجو - ٢

١ نا ڪوئي منهنجو پتا ۽ ماتا -

ڪوڙا آهن سڀ جڳ جا ناتا

ناهي ڪنهن جي آس - رامان مونکي ....

٢ نا ڪوئي منهنجو محل مڪان -

دنيا ۾ ڄڻ آهيان مهمان

دکن ۾ منهنجو واس - رامان مونکي ....

٣ ڏسي نہ ڪوئي هاڻ سهارو -

ورتو اٿم اچي تنهنجو دوارو

ڪجاءِ پريوءِ مون کي پاس - رامان مون کي ....

٤ هاڻي سهڻ جي شڪتي ناهي -

ڏڏون نربل تنهن جو آهي

ڪٽ جنم جي ڦاس - رامان مون کي ....

ڪلام - ٣٠ (هڪ آس آسرو مالڪ جو)

طرز - منهن جي پنهنجي

ٽل - ڪرشن مراري -

هي ٻنواري تنهنجو ئي آسرو مونکي تنهنجو ئي

١ ڀڳت پهلاج جي رکيا ڪارڻ

نرسنگھ روپ ڌريئي رام

هت ڪنهنجو ناهي مڪان ادا - پرڻو پسڻ ....

۲ منهنجو تنهنجو مڙئي ڪوڙ
چانئي ڪرين تو گمان ادا - پرڻو پسڻ ....

۳ رنگ روغن ڏي ڪٿن پلڪ ڏون
پنهنجو پاڻ سڃاڻ ادا - پرڻو پسڻ ....

۴ ڏني سنت سنگ مان سڪ ڏون سڪشا
چو ته مٽان رهئي ارمان ادا - پرڻو پسڻ ....

ڪلام - ۲۸ (لکيو رهو لعل)

طرز - پول پڏا ٿم ور سان وٽهي
ٿل - پنهنجي پرڻمن جي ڪري پرکيا
ڏئي ڏکن جو ڏاج ادا - پنهنجي پرڻمن جي ....

۱ پانڊون کي ٿه ٻن ۾ پٺاڻو
ڦري سندن سڀ راڄ ادا - پنهنجي پرڻمن جي ....

۲ هرشچندر کي ٻه مساٽي پٺاڻو
ڪيو روهت ڪارا تياڳ ادا - پنهنجي پرڻمن جي ....

۳ منران لاه ٿي آيون مصيبتون
پاس ڪنو پهلاج ادا - پنهنجي پرڻمن جي ....

۴ درو پڳمت ٿي سنڙا ڏالا
ڳاڀا نامي ڪمڙ راڳه ادا - پنهنجي پرڻمن جي ....

۵ ڏني پرپره جا ڪيل ٿمارا
سورن ڪڙو سڃاڳه ادا - پنهنجي پرڻمن جي ....

ڪلام - ٣٢ (وقت جو قدر ڪر سنڀال)

طرز - هڪ ڳالهه تہ ٻڌ منهن هنڌي ڪري

ٽل - اهڙو وقت هٿان نہ وڃاءِ ادا

ڪٺل بازي توں نہ هاراءِ ادا - اهڙو وقت ....

١ گرب ۾ قبول ڪيئي ڪهڙا -

ٻاڪ ڪي زنجير ڪسڻ جهڙا

توکي ڦل ٻہ ملندا تهڙا تهڙا -

اجايا خيال نہ پچاءِ ادا - اهڙو وقت ....

٢ جيڪو وقت ويئي تو اجايو ڙي -

جيئي ناءِ ڪر تنهن کي سڄايو ڙي

جيڪي ڪرڻو اٿئي ڪر سايو ڙي -

اڄ لاءِ ڪيچ تہ ڪماءِ ادا - اهڙو وقت ....

٣ ٻالو اٿئي تو مش چولو -

ڪري غفلت وڃهہ نہ رولو

ڏني ناهي هن ۾ ٻئو ڪو ٻولو -

توں پنهنجو من سمجهاءِ ادا - اهڙو وقت ....

ڪلام - ٣٣ (هر ڪو مهمان آهي)

طرز - اڄل وس انسان شل جيوڻ

ٽل - دم ٻل جا مهمان شل جيوڻ -

سوچي ويچاري ڏس ٢ - دم ٻل جا ....

١ ان ڏينهن جو جڳہ ۾ ميلو -

ڪري سٺ سنگهہ ٿئي سو هيلو

ماري هرڪٽب تو ڀڳت جا ڪشٽ ڪٽيئي رام
ڀڳت ڀڄ هاري - هي گرڌاري - تنهنجو ئي آسرو
٢ مڇران لاءِ گرڌر ٻڌجي - وش مان امرت ڪيئي رام
پريءَ سيا ۾ دروپت ستا جي - اڄڙي رکيئي رام
هاٿي مهنجي واري شيام مراري -
تنهنجو ئي آسرو مون کي ....
٣ ڌني شيوڪ کي آس تنهنجي -
آسرو تنهن جو داتار
ڇڏ مڇب ماٺا سکهو آ سياڻان اڙين جا آڌار
آهيان دکياري لهه تون ساري -
تنهنجو ئي آسرو مون کي ....

ڪلام - ٣١ (دنيا مهاجار آهي)

طرز - من پسند لاڏي وانگي
ٽل - اڙيو آهين ادا ڇو تون دنيا جي جار ۾
هاي آ سگهو تون رام دربار ۾ - اڙيو آهين ....
1 دنيا جو رنگ ٿئي چار ڏهاڙا
ء تنهنجو پڙو اٿئي مجهدار ۾ - اڙيو آهين ....
٢ پار ٿيڻ جي واهه لڌا آهي
حياتي گذار ڪنهن چڱي ڪار ۾ - اڙيو آهين ....
٣ پاپن جا ڪٽي بوج ڀريا ٿئي
ڪيچ سمجهه سياڻا رکيو ڇا سنسار ۾ - اڙيو آهين....
٤ ڌن ٿئي نماڻو ته پاپن اپاٽو
سب سکه اٿئي پريوءِ پيار ۾ - اڙيو آهين ......

سي ٻه ٽي وڏڙا ڏار - مالڪ اسان ....

٣ من منجهي ٿو ڪوڙي مايا ۾ -
حياتي گذري شل تنهنجي ڇايا ۾
او توُن ٿي ٻيڙين مددگار - مالڪ اسان ....

٤ ڏني اداسي آهي درشن پياسي -
دَيا ڪري ڪٽ جنم جي ڦاسي
وڃان اُڪري ڀوُ ڪان پار - مالڪ اسان ....

ڪلام - ٣٥ (وقت ڪان اڳي رزرويشن ڪراءِ)

طرز - منهنجي ٻنهجي الڊر مان ٿهل

ٽِل - هلندين پيارا آخر هتان -
هلڻ ڪان اڳي ڪر ڪا ته رٿا - هلندين پيارا ....

١ رٿا ته ڏس راوڻ ٻه ڪئي هئي -
ڪلهه ڪلهه ڪندي وڃ ۾ رهي هئي
آخر ٿي وئو جڳ مان ودا -
هلڻ ڪان اڳي - هلندين پيارا ....

٢ هلندي جنهنجي هئي نه زوري -
لڪا اُن سماڻن جي پئي نه سڙي
رهندو نه دائم هت ادا - هلڻ ڪان اڳي ....

٣ سڪندر جهڙا نالي وارا - ٿي ويا سي ٻه ڪال اهارا
هلندا نه ڪڏ اهڙي جاڙون ڪلا - هلڻ ڪان اڳي ....

٤ ڪنس جهڙا سنڌ ٻي وارو وڃائي -
رام ڪرشن ٻي ليلا رچائي

مٺان رهڻي ارمان شل جيون -
سوچي ويچاري ڏس ٢ - دم پل جا ....
٢ وڃڻ وارا آخر ويندا - ٽرسي سڀي نه ڪنهنرو ٽرسندا
سمجهي ڏس تون سڄاڻ شل جيون -
سوچي ويچاري ڏس ٢ - دم پل جا ....
٣ آيل پرديسي ديس ڏي ويندا -
ملڻ توسان نيٺ وڇڙندا
ڪيس ٽوڙي ڪيڏاهن سمان شل جيون -
سوچي ويچاري ڏس ٢ - دم پل جا ....
٤ وڻ تي پکيڙا ڪيسن ٽوڙي ويندا -
جيئن ڏر مهالا ۽ مسافر رهندا
تيئن ڏئي ٻه مهمان شل جيون -
سوچي ويچاري ڏس ٢ - دم پل جا ....

ڪلام - ٣٤ (سڀ مالڪ جي (آتما) آهيو)

طرز - لالڻ تنهنجي لاڙي آهه لڳي آهيان
ٽل - مالڪ اسين تنهنجا آهيون سڀ ٻار
آهيون سڀ ٻار ڪرڻي توکي آهي سار - مالڪ اسين
1 تو ئي پيدا ڪيو تون ئي پالين ٿو -
گهٽ گهٽ اندر پاڻ وسين ٿو
تنهنجي شڪتيءَ تي هاي سنسار - مالڪ اسين ....
٢ ڪن پل جو هيءُ ڪيل رچائي -
مٽيءَ جا مانٽ ۽ مال ٺاهائي

ڪلام - ٣٧ (پڇتائو)

طرز - جڏهن ياد پون ٿا پنهوار عمر

ٿل - مون وقت وڃايو دنيا فانيءَ ۾
هاڻي پر سگهه نه ڏنو زندگانيءَ ۾ - مون وقت....

١ ڪنوڙن بدلي هيرا هاري ڇڏيم
جنم مانش جو ته بگاڙي ڇڏيم
هاڻ پڇتائڻ ۾ جيءُ ڳاري ڇڏيم
سمجهان طاقت ناهي جوانيءَ ۾ - مون وقت ....

٢ ڪوڙي دنيا جي لاري لڳي
دل دردن ۾ پئي آهي ڀڳي
وئي جيجل ماءُ پي هاڻ سڳي
کهڙا حال لکان ته ڪهاڻيءَ ۾ - مون وقت ....

٣ جاڳي پنهنجو جن سان جوڙيم ناتو
تن ٻي درد نه منهنجو هاڻ سڃاتو
هاڻي پنهنج پرڀوءَ سان اٿم پاتو
شل جيءَ لڳي ان جانيءَ ۾ - مون وقت ....

٤ ڏن پتڪس ڏايو ڪل نه پئي
سورهو سانگ ٿئي اها آش رهي
ٿيان سڦل انهيءَ راڄڌانيءَ ۾ - مون وقت ....

ڪلام - ٣٨ (مالڪ جي موج ۾ رهو)

طرز - اسي رنگ ۾ رهنا ٿي بندي اسي رنگ ۾

ٿل - انهيءَ رنگ ۾ رهجانءِ ٿي ٻانهو
انهيءَ رنگ ۾ رهجانءِ

تي ويا راهي سنت وڏا - هلڻ ڪان اڳيئي ....
٥ دنيا ۾ رهندو نام نشان
ڏني فقير ٽيڪ نه اٺ جان
ڪري وس جلدي ڪا نه شفا هلڻ ڪان

ڪلام - ٣٦ (ماتا جو ياد)

طرز - سڀ آيو نه تون پاڻي راس هجي
ٽل - جڏهن ياد پوي ٿي جيجل امان -
دکي دل ٿي اٿن ٿا هاه ڏوهان - جڏهن ياد ....
١ ننڍڙي هوندي نپايو تو -
ڏيئي لوليون لاڏ لڏايو تو
اهڙي پيار پنهنجي سان پرچايو تو -
سي ڳالهيون مٺيون آه ڪيئن پڄان - جڏهن ياد ....
٢ ڪن ڪن ٿي اسان جو خيال ڪيئي -
۽ پنهنجي دعائن سان لعل ڪيئي
پر پنهنجي وڇڙ جي نه ڳالهه ڪيئي -
اهڙي اسان ڪان ٿي ڪهڙي خطا - جڏهن ياد ....
٣ ڪير دلڙي اسانجي وندرائيندو -
۽ پيار تنهن جا پرچائيندو
ڪهڙو اجڙيل ڪير وسائيندو -
روئن زار سڀئي وڇوڙي وچان - جڏهن ياد ....
٤ ڏن اڪيلو ويڳاڻو ڦري -
ونهن جلدي ڇو تون چالاڪو ڪري
پاويءَ جو ڪنهن تان ڪين پاڻو ٺري
هاڻي سرڳن مان ڪر ڪا نه سماء - جڏهن ياد ....

٢ سرندڙ ساز تنهنجو نرالو - سڀ کي مست بڻائي
او نيون ڏيئي مٺل جياري -
واٽون سڀ کي راهه پڌائي
او هاڻي ٻه سائين سڪل جڳائي - ڪنور ....
٣ اڌن منڊن جا اڱل ڪيا تو -
جهوليون خوب ورهائي
داني اهڙو دانا آهين - سڀ جي آش پڄاءِ
او دانا پنهنجو درشن پساءِ - ڪنور ....
٤ ڪري ڪمائي رام رڌهائيءَ نالو امر آهي
ڏيئي نماڻي عرض ڪريئي - مهر جو مينهن وسائي
او ياد سڀني کي هردم ستائي - ڪنور ....

ڪلام - ٤٠ (پريوءَ کي پڪار)

طرز - منهنجي توسان سڳر بابا رهجي اچي شل
ٿل - اچ منهنجا رام تون دير نه لڳاءِ -
داسن جي اچي ڪر سار سماءُ - اچ منهنجا رام ....
١ اچي پس مان تنهنجي پناري -
تو بن دلڙي ڪنهن کي پڪاري
مونکان دور ٿيو آهي سارو لڪاءِ -
اچ منهنجا رام ....
٢ چاهيان نا مان ڪنهن جي پرائي -
پوءِ آهي چو تو ياد ڀلائي
هڪڙو پيرو مونکي سمجهاءِ - اچ منهنجا رام ....

جهڙن رنگ ۾ مهنجو رام هلائي -
انهيءَ رنگ ۾ رهجانءِ - ٢ - ٣ ....
١ ڏک سک تنهنجي ڪرم جي مايا - ٢
ڪرم جي مايا - ڪرم جي مايا - ٢
ڏس نہ اچايو عجب پرايا - ٢ - ٣ -
من کي ورهي سمجهائي - ٢ - ٣ - انهيءَ رنگ ۾ ....
٢ معان گردش ۾ تون گهبرائين - ٢
ڪٺيل بازي پنهنجي هارائين - ٢
دکن پنمان سک آهي - ٢ - ٣ - انهيءَ رنگ ۾ ....
٣ هريشچندر راجا ٻٽيو مساڻي - ٢
راجا رام بہ ڇڏي راجائي - ٢
ويو ڪدور بہ باڻ کهائي - نالو امر اٺائي -
انهيءَ رنگ ۾ ....
٤ ڏن دنيا جو چڪر هي هلندو -
جهڪو سچ ۽ صبر سان هلندو - ٢
سو سڀي راج کي پائي - ٢ - ٣ - انهيءَ رنگ ۾ ....

ڪلام - ٣٩ (پيگيت ڪدور رام مهان)

طرز - جوڳي جادو لائي ويا
ڏل - ڪدور جهڙي ڪير موج مچائي
موج مچائي هري گن ڳائي
او بابل اچي پنهنجي سنڌڙي رسائي - ڪدور ....
١ ڪندل ڪن ۾ بيلي بيگڙي - اچي نہ راس رچائي
بهي پيگيت ۾ ڪرشن وانگي - متڙي مرلي وڄاءِ
او بماسن جي اچي بماس بجهائي - ڪدور ....

رام مون سان ٿيءَ سهائي -
عيب مون ۾ آهن گهڻا - ٻئي ڪي ....

ڪلام - ۴۲ (آخر هلڻو ڪٿي ٻه ڪنهن ٻه وقت)

طرز - من پسند ڪوهيارو راڳ
ٽل - هت هر ڪوئي مهمان
جڳ سارو آهي سپنو سمان - هتي هر ڪوئي ....

۱ هڪ ڏينهن ٿيندي پنهنجي ٻه هولي
ڪندا تيار ڪاٺ جي گهوڙي
هلڻو وچ شمشان - هت هر ....

۲ مٽيءَ جا ماڻهون مٽيءَ جا مال
ڪرمن موجب ٿين ٿا حال
ٿيءَ غافل نه انسان - هت هر ....

۳ هتان هلڻا ويا ڪيئي سيٺ سياڻا
ڪر نه اجايو بي بقاءِ تي ماڻا
وٺ نيڪيءَ جو سامان - هت هر ....

۴ مالڪ ڪندا ڏن اچي پرائي
رام نام ٿيندو تنهنجو ساٿي
جو انت ڪري ڪلمان - هت هر ....

ڪلام - ۴۳ (سنڌ جو امر شهيد ڪنور رام جي مهما)

طرز - ڪنهن کي سور ته ڪنهن کي ٻور
ٽل - ڪنور اسان جو هو ڪرتار هو ڪرتار
سنڌڙيءَ جو سردار - دکين جو داتار - ڪنور اسانجو

٣ ڏک جا بادل آيا پرجي -
جيارين مارين تنھنجي مرضي
لائڻ لڙي منھنجي پچار - اچ منھنجا رام ....
۴ سمجهي نه ڪوئي هام ڪنارو -
ديا ڪري مالڪ ڏي تون سھارو
پو ساگر کان پار لنگهاءِ - اچ منھنجا رام ....
۵ ڏن اداسي تنھن جي حوالي -
تون ٻن بابا ڪير سنڀالي
جاڳي نگڙو درشن پساءِ - اچ منھنجا رام ....

ڪلام - ۴۱ (نڀڙي هوندي لکيو)

طرز - صوفي طريقو سعگر شال وڻا ٻين کي وڻا نه وڻا
ٽل - سچا رام توکي مان وڻان - ٻين کي وڻان يا نه وڻان
بابا رام توکي مان وڻان -
مھر ڪج تون مالڪ - شل مان رهان تو اڳيان
۱ جهڙي آهيان تهڙي آهيان -
در تنھنجي جي گولي
معاف ڪج منھنجون مدايون -
اها مھر تو کان منگان - ٻين کي ....
۲ ڪيا اگر ڏوهه ڪنهي - نديڙ کان اچ توڙي
بخش منھنجا ڏوهه سڀئي -
ڳٽين م پيئي ٽي گران - ٻين کي ....
۳ ٽڏي توهانجي بالڪ - درشن لاءِ پياسي ٽئي

ٿي ويا سي پوءِ ڪان پار پوءِ ڪان پار -

سنڌڙيءَ جو ....

ڪلام - ٤٤ (داتا درشن ڏيو)

طرز - لعل منهنجي پت رکجان پلا

ٽل - رام مونکي درشن ڏجان پلا

سڀارامان او گهنشيامان

پٽائم دل ۾ تنهنجو مندر -

وسائم سروپ تنهنجو سندر

١ من آهي منهنجو درشن پياسي -

هن دنيا کان آهي نراشي

هر پل ۾ ڏيو وشرام سڀارامان او ....

٢ وڃي نه پڏي هيءَ جيون ناؤ -

تون آهين هري منهنجو ملاح

جڳ پسارو ڪوڙو آ - تمام سڀارامان او ....

٣ رهي اسٽ ۾ سڀ مان ڪمايان -

ڏيو پڏي نه اکيان ملايان

شيوا سمرڻ ڪيان نشڪام سڀارامان او ....

٤ پاڳل پنجي لوڪي پايان -

ڏن ڳالهيون دنيا جون سڀئي ڀلايان

پيارڙيءَ زبان تي هجي تنهنجو نام - سڀارامان او ....

ڪلام - ٤٥ (دکن مان گرو بابا تار)

طرز - لعل منهنجي پت رکجانءِ پلا

١ ڪرشن وانگي راس رچائي -
موهن جهڙي موج مچائي
بن ۾ پنهنجو بهارون بڻائي - او هو ٢ منهنجا رام
مٺي مرليءَ جي ڪئي جهنڪار ڪئي جهنڪار -
سنڌڙيءَ جو ....

٢ ڪنبل ڪنهن ۾ جامون پائي -
سڀ ساڻ بابل مٺڙو ڳالهائي
پاليلن کي پنهنجو راهه لڳائي - او هو ٢ هو منهنجا رام
سچي نام جو ڪيو پرچار ڪيو پرچار -
سنڌڙيءَ جو ....

٣ مارو راڻي ۾ مست بڻائي -
الڏڻ لاءِ جهولڻ ورهائي
مڙن کي پنهنجي جانب جڳائي - او هو ٢ منهنجا رام
ڏني پارن کي لولي مٺار لولي مٺار -
سنڌڙيءَ جو ....

٤ ڦيرائن هاڻ ڦير ڪمائو - پر سڀئي سچو رام جو لائو
سنڌ ۽ هند ۾ نالو ڪرايو - او هو ٢ منهنجا رام
هرڪو چوي پنهنجو جئه جئه ڪار جئه جئه ڪار ؟
سنڌڙيءَ جو ....

٥ ڪنور جهڙا لعل ورلي ملندا -
جهڙي سچ جي راهه تي هلندا
ڏنو ڦقير سي رام ساڻ ملندا او هو ٢ منهنجا رام

٣ جهڪي سدا جاڳيل هوندا -
سڀئي سڦلو رستو ڏسيندا
مٺي مندائن جو ڪاٿو - آهي سڀڻن ....
4 ڏني سڀ دنيا ۾ ٻائي ڪري آيا -
ٻانهل ٻٽڪيل جن پيار لڳايا
مذهبا ماس ٻڌا سي ٻراتو – آهي سڀڻن ....

ڪلام – ٤٧ (حقيقت آهي.......)

طرز - لهرو جهجل جڙ نہ هٺي ويا جوڳي ....
ٽل - اسين مسافر آهيون هتڙي
وڃڻو وارو وڃائي - من سمجهائي - اسين ....
١ اصلي گهر آهي ديس اگم جو -
نالو جتڙي ناهي غم جو
او اتي پاڻ پريو مٺهن جو آهي - من سمجهائي -
اسين ....
٢ آهو گهر سدائين ملندو اڪي -
ياد مالڪ جي آهي هردم جنهن کي
او مٽان ڪو سڀنو ساهي - من سمجهائي - اسين.......
٣ آياسون هتي سهر سفر لاء -
ستي ڪرم روڙي سودو وٽڻ لاء
ڇڏيو جي انڪائي - من سمجهائي - اسين ....
٤ ڏني هاڻي لاڳاپا لاهي -
سوڍي ٺي ٻنهن جو سهر ناهي

ٽُل - دنيا دکن مان تار موڪي گرو نانڪ
بابا نانڪ - سچا مالڪ
آهيان تنهنجو ئي ٻار -
منهنجو تو مٿان آهي ٻار - دنيا ....
1 تنهنجي شرڻ ۾ آيس ڪاهي -
تو بن ڪوئي سهارو نه آهي
تنهنجو آ هڪ آڌار موڪي گرو نانڪ بابا نانڪ ....
٢ تتل پاپيل تواں آهن تاريا - ڪيئي پاپي پار اُڪاريا
تون ئي ڪندين پار موڪي - گرو نانڪ بابا نانڪ ....
٣ شاهن جو تون آهين شاهه -
ڏي ٻالڪ کي درشن جي چاهه
نام جو پيالو پيار موڪي گرو نانڪ بابا نانڪ
دنيا دکن مان ....

ڪلام - ٤٦ (پرڀوءَ جي سچي مورتا آهي)

طرز - آهي سرت منهنجو آهي -
ٽُل - آهي سنتن سان منهنجو ناتو -
جن پولو پرم سب لاتو آ - سنتن سان
1 سنت جڳت ۾ آهن سو نهارا -
مالڪ جا سي آهن پيارا
جن سائينءَ کي صاف سڃاتو - آهي سنتن ....
٢ سادگي صبر ۽ سيوا ڪمائي -
ورتي وشين کان هردم هٽائي
ڪٽ ڪٽ ۾ پرڀو پاتو - آهي سنتن ....

اِها اون تُم دل ۾ ڌاري - اڃان تو نه ....

٢ جڳ ڪُوڙي ۾ جيون وڃُڙو -
ٻڌين ٻڳوس جو ٿورو ٿيڙو
اِهو خيال اڃي آ هر هر پيڙو -
مٿان اچي ڪام شڪل ڀاري - اڃان تو نه ....

٣ وقت ڪان ڀڄڻ هوش ڌاري -
ڪري وس ساڌن سڪارٿو ساري
من کي هردم اڄاڻ کان ماري -
ڪٽ موهه ممت جي چاري - اڃان تو نه ....

٤ ڏنون ڏڻي نه آهين آتما ٻاڻ -
اسٿ ۾ رهي نه سچ سڃاڻ
جڙجي گرو شبد سڌارام ساڻ
ماڻج موج فقير واري - اڃان تو نه ....

ڪلام - ٥٠ (وڻرائي هاڻي ٻڌهجي ديس ڏي)

طرز - من ٻسند

ٿل. ڪر وڻرائي ويس - ٿوکي هلڻو آهي ٻڌهجي ديس

١ نه ڪي آنڌي نه ڪي ڪٽڻو -
ڪرمن موجب سڪه ڏکه ڀوڳڻو
برابر ٻڌارڪ آهي سڀ سڄڻو -
اِهو سمجهن ڏنو اُپديش - ٿوکي هلڻو ....

٢ مايا ڪايا ڪوڙي مان وڏائي -
موهه ممت ۾ وڃي عمر اجائي

جو هت هوس آور نپاهي - من سمجهائي
اسمن ....

ڪلام - ۴۸ (جيون جو پروسو ڪوٺهي)

طرز - رام نام جا پيالا ڪوئي پيوئگا ڪرمان والا
ٽل - آهي چولو هيءُ پراڻو ۲
ونيدو پل ۾ پکي اڏاڻو - آهي چولو هيءُ

۱ چولو آهي ملو امانت -
پرڀو ڪوڙ ۾ رهي اشانت
ڪيو ڪرمن سوزن ساڻو - آهي چولو ....

۳ گرو گوبند جي شڪتي هلايو -
جنهن ڏنو سو ساڻن ڪرايو
شڌ سنڪلپ مقصد ڦيرائو - آهي چولو ....

۴ ڏنو ڪنهن ونهي سب اڇا -
هاڻي جنهنڪي مالڪ جي اڇا
هري چرڻن ۾ ڏيندو چالاڻو - آهي چولو هيءُ ....

ڪلام - ۴۹ (ٿون پرڏيهي آهين تياري ڪر)

طرز - ڪوهيارو راڻي وانگي
ٽل - ايمان تون نه ڪئي آ تياري
آئي سگهه پرڏيهي - ڪئين پهنجي ساري - ايمان ....

۱ ڏٺم تماشو ساري جڳ جو -
خيال نه آهي ڪوئي رهڻ جو
ڪيان پلو ڪو هاڻ هلڻ جو -

آد انت ۾ مالڪ - سدائين نباهي - اثر اون ......

٣ مايا ڀلوڙي آهي - وڏي ڀوڳين کي ڀلائي
ڪال ۾ آهي ڀلوان - وڏي وڀون کي ڏاهي
ڀڄو ڀل جو نه آهي - تنهن معان سڄو ساهي -
اثر اون ....

٤ چندن گر گروه جو - ڀڄو ڏنو گري شوڪ
سڀارام مالڪ جو تنهنجو نام ۾ سهائڪ
اثر پکو ڀروسو - تنهنجي ڪاله کوتاهي
اثر اون سر تنهنجون ....

ڪلام - ٥٢ (ڀڄو ناٿي سان نه ملندا رب رام ۽ سڄڻ سرڪ آهن)

طرز - درد ڀري دل جي ڀندي لهري وانگي
پٽ ڪير ڏيندو هڪ رب ڏيندو هڪ رام ڏيندو
ڀلا ڪير ڏيندو - سچ رام ڏيندو

1 ڀڙا نيڙا آهن گاڙا -
هر ڪنهن جي من کي لڳن ٿا سٺا
اهڙا مٺڙا سٺڙا شير ڪير ڏيندو - هڪ رب ....

٢ ڀنهنجا ڏيندا آهن پٽ ڀنهنجن کي -
مٽر ڏيندا آهن پٽ مٽرن کي
اهڙو هزارن ۾ کو دلير هوندو - هڪ رب ....

٣ دل ڀياسي رهي ٿي درد وندن جي
اي ڪاڻ ڪنڻ آهي ڪرمن جي
دوا کان وڌ دعا گهڻا سير ڏيندو - هڪ رب ....

سڀ ٻڌ لڀندڙ آ جڳ جو جهميلو -
ڪر ويچار ڪيڏو ڏٺي اٿئي ديش - توکي هلڻو ......
٣ مٺا مڙئي مال ۽ مڌ - سڀو ڇڏڻو رام ۽ گرو شبد
هن ئي ڇولي ۾ ڪر ساڌنا پوري
پنهنجي لکش ۾ هلڻو هميش - توکي هلڻو ......
٤ ڪال جو سڌ ڏينهن اوچتو -
ڪري تياري ٿي ٻي ڇڙهو
جنهنکي ڏسي سو تنهنجو ناهي -
آهي هيءُ آخر پرديس - توکي هلڻو ......
٥ جنهنکي پڇئي ڏنو ڪر ڀلائي -
باقي ايڪانت ۾ رهج سدائين
من مورڙي سنسار ڇرڪ ۾
ڪر سڦلو فقيري آديش - توکي هلڻو ......

ڪلام - ٥١ (هر ڪم جو لکش هجي اون
سنڪلپ سان ڪجي ته سڦلتا ملندي)

طرز - جن لاءِ ٿي جاڳان - پرين شال ايندا
ٽل - اٿم اون سر ٿيون - اندر ۾ الاهي
ٿي نه وڃان اوچتو - ايا ٽن ڏي راهي - اٿم اون....
١ آئيس همت سفر لاءِ - وسارئو ڇو وطن کي
هٿي جي ڪمن ۾ - لڳايم تن من ۽ ڌن کي
ويو وقت گذري - ڪم دل جي چاهي - اٿم اون....
٢ هيءُ ڪجهه نه ڪم ٿيا - باقي ڪم پورا ڪر
جنهنکي رهجي ويا - هري هوالي سمورا ڪر

٥ ڏنو فقير جو عرض اگهاڻج
سڀني کي سچل خوش وساڻج
ڪنج پڻهي ڪوڙن جا ڪلمان - ساڻين ٿو ڏي........

ڪلام - ٥٤ (چيتن آهي شرير ۾ چيتن جدا
ٿيو ته شرير جلندو)

طرز - من پسند

سڀ جيتري جيءَ جو ميلو
ويندو اڏري هنس اڪيلو - سڀ ....
١ ڪايا قلعي ۾ آتم جيوتي
تنهن آهي سڀ لاءِ جهميلو - سڀ ....
٢ محل پدارٿ هٿ پيا هوندا
هلي ڪڏ نه هڪ آڏيلو - سڀ ....
٣ اڻ شرير ۽ گهر جي در وٽ
مرڻ تائين ڪٽمب قبيلو - سڀ ....
٤ وڃي شرير خاڪ ۾ ملندو
رهي ٻيڪي پديءَ جو هيلو (آواز) سڀ ....
٥ اچڻي ڏنون ڏاڻ ٻاريوءَ جو تالو
ٿيندو هٿ هوس جو سوهيلو
سڀ جيتري جيءَ جو ميلو ....

ڪلام - ٥٥ (سچي سرڪار رام دربار
شڪتيوان آهي)

طرز - لاڏي وانگي مهنجي گروءَ در ڪو -
مهنجي رامجي در ڪوئي پاڇو وارو اهي

۴ ڏنون جهلي جهولي رام دربار ۾ -
جو خوشيون ٻخشي ٿو سڄي سنسار کي
اهو ٻڪ اسان کي ٻه ڀت پيار ڏيندو -
هڪ رب ڏيندو
ٻت ڪهر ڏيندو - هڪ رب ڏيندو ....

ڪلام - ۵۳ (نياڻين جي نگهباه سنڀال ڪرڻ
جو زمون ٻار سري رام کي آهي)

طرز - سارنگ ملها سمت سهان

ٿل - اڄ نياڻين جو نگهبان - سائين توتي بار آهي
انهن نه سي پرڌمان - سائين توتي بار آهي

۱ نياڻيون سماج جا ٻوٽا آهن -
وچ سنر ۾ نه ٿيڙا ڪاڻين
تن کان پري ڪج طوفان - سائين توتي ....

۲ اپنائون نياڻيون آهن ڪنياڻون
تنهنجي ڀروسي ڪو نڪيون ڳايون
هيڪل ۾ تنج هنڌوان - سائين توتي ....

۳ گرمڪه مهل سدائين مهاڄ
من مکن کي شانتي سمت ڏج
کن نيا ٻه وڏن جو سنمان - سائين توتي ....

۴ مالڪ پاڻ هي سنڀال لاهيا -
ڌرم ڪرم سڄ نيم بڻايا
شل ٿئي نه ڪو ٻه نادان - سائين توتي ... .

ڪلام - ٥٦ (ستگرو باباجيءَ کي وڌائي)

طرز - ڀيروي

ستگرو مهاراج ٻيڙو پار ڪيو
ٻيڙو پار ڪيو آڌار ڪيو - ستگرو ....

١ جيوت جي آهي ٻيڙي پراڻي -
سنسار سمنڊ جو اونهون پاڻي
ٿيڄي اچو ملاح - ٻيڙو پار ڪيو - ستگرو ....

٢ جنم جنم جو آهيان پاپل راهي ۔
سک شانتي هاءِ ڪٿهن نه پاتي
ڪيو آدڻ مهراج - ٻيڙو پار ڪيو - ستگرو ....

٣ آءٌ اگياني شرڻ پيو آهيان -
ممتا مايا ۾ جڪڙيو آهيان
رکجي اوهانکي لاج - ٻيڙو پار ڪيو - ستگرو ....

٤ اوهان جي هوندي دک نه پايان -
ڏيو شڪتي ته ڀڳتي ڪمايان
سکيو ملي رگهو راج - ٻيڙو پار ڪيو - ستگرو ....

٥ پاپ ڏنيءَ جا اوگڻ ميٽيو -
ستگرو باباجي نرمل ٺاهيو
رحمت جو ڏنو ڏاج - ٻيڙو پار ڪيو - ستگرو ..

ڪلام - ٥٧ (ڪيئان جي حالت ياد ڪري
سنڌ ستگر کي دانهن ڏني)

طرز - دولهه دريا شاهه منهنجي ٻيڙي،

پاڻ وارو آهي اصيل وارو آهي - مهنجي ......

۱ سائين سڀني کي سک سان سڏيو
سڀني منڊل سان آهي گڏيو
هٿي پڙم نہ پولو - پٺي دل سان جو گولو -
مهنجي ....

۲ مندر منلا داتا جا درشن -
سمت سنگ ڪرو سنتن جا وچن
سڀو ڪمان ملي - ڏيان ڀڳوان ملي - مهنجي ......

۳ ڦوڻ وارا شنوا ڪمائن -
لوڪ پرلوڪ پنهنجو سڦلو بڻائن
داتا ديا ٿو ڪري - هالي جهوليون پري -
مهنجي ....

۴ تنو اؤمي منهنجي رام جو دوارو -
جتان ملو موڪي سڀو سهارو
ڪرو رحمت ملي - رام ڀڳتي ملي - مهنجي ....

۵ پريل آهن رام پيارا -
بدان گهرڻ جي ڪري جهڪارا
وشواس وڌائي - ۽ سک سان ڏيائي - مهنجي.......

۶ ڏنون لشڪام شنوا ڪمائي -
سب ۾ رام جا درشن پائي
مٽي جنم مرڻ - وڃ رام شرڻ -
مهنجي رام جي در ....

ڪلام - ٥٨ (روحاني هن آتما کي پرماتما
سان ملائڻ گرو مهاتما)

طرز - منهنجي ٻيڙي اٿئي وچ سير تي
ٿل - منهنجي عرضي ٻڌو پرماتما
آءٌ آهيان اوهان جي آتما

١ اوهان سمنڊ سک جا راسي -
آءٌ هڪ ٻوند آهيان ابناسي
وڇڙيڪ ڇا چوان واس مان - آءٌ آهيان ....

٢ توهان جو ٻندو توهان جي جان -
توهان جو ٻالڪ مثل انسان -
ٻي ڪهڙي ڪيان لاس مان - آءٌ آهيان ....

٣ هئومت واري ڳالهه جهڙي ٿم -
ديهه سان ٻالڪ جيئو شيوڪ سم -
آتما سان جوئي سوئي زاس مان - آءٌ آهيان ....

٤ ڏني فقير ٻيو ڪجهه ٻئي ناهيان -
تنهنجي ٻل تي زندهي آهيان -
سڀ پرڪاش توهان جو پرماتما - آءٌ آهيان ....
منهنجي عرضي ٻڌو پرماتما ....

ڪلام - ٥٩ (ڪوڙهه رهي نانڪ جو ٻارت ڪر
پر فڪر ڇڏي ملج نام جي سچي زڪر ۾)

طرز - من ٻسند
ٿل - فڪر ڇڏي ڪوڙا فڪر ڇڏي
اچ گرديو جي ٽڏي

سنگر شاهن شاهه منهنجي دل جي دانهن اوناڻي
مالڪ جو سچو پيارو آهين -
آئي عرضي هڪ ٻڌائي - سنگر........

١ رام نام ڪان آيا آهر -
پيغام پريم جو توهان ٻڌايو
حق جو هوڪو خوب لڳايو -
اهي ياد اوهان جي سناه - سنگر ....

٢ بندگيءَ ڪان وڌ ٻانءُ اُپڪار -
سڪ وارن جي لڌءِ سار
اُپديش اوهان جي ياد هر وار.
اڄ سڄل سماج جڳائي – سنگر ....

٣ نياڻيون نماڻيون روز رڙن ڪيون –
هٿان لوڀين جي هاه مرن ڪيون
تنجي مائٽن جون دليون ٽٽن ڪيون -
قهر ڪندڙن کي سمجهاه – سنگر ....

٤ ڪنياڻن وارا هنجون هارين -
مشڪل سان جي پيٽ پالين
قهري تن تي قياس نه ڌارين -
ڪن پيا ڪوڙو ڏيکاء - سنگر ....

٥ ڏيت ليت جي ڀاري زور –
ليکي مرياد جي ٽوڙي وئي ڏور
هلي هر سماج ۾ ڪو رلئي دؤر –
ڏي ڇوي ڪيو سنت سهاء - سنگر ....

٣ سنت سنگ، مان ويا ڪيئي رنگجي ٢
نياڻا سان نمندو آ - لوهه مان سون ٿيندو آ
سنتن جي ......
٤ ڏنون سنت سائين جا دولارا ٿئي ٢
تن کان گيان ملندو آ ڀڳوان به ملندو آ -
سنتن جي ديدار سان ......

ڪلام - ٦١ (شو مهاديو جي استتي)

طرز - من پسندي سان ڳائجي ڪيرتن وانگي
ٽل - ديون جا ديو ڀڳوان مهاديو شرڻ ٿهنجي
شرڻ ٿهنجي - شرڻ ٿهنجي ديون جا ديو ......
١ هيو ڪ آيو شرڻ ۾ ٿهنجي -
ڪيو ڀاري ويا مهنجي
ڪيو جيون جو ڪلياڻ - مهاديو ....
٢ دنيا ديو چڱهن دواري آيا -
گهور زهر کان ٽل ۾ اچايا
پڙيا نيل ڪنٺ مهان - مهاديو ......
٣ وشٽو روپ شري رام پوڃيو -
شڦ اراڌ ڪو ديو ا پيو
ڏارڻ سڀئي ڏيان - مهاديو ......
٤ نام جو امبرس ڀڳتي وارا -
ڪاشي ۾ مڪتي ڏي ڀڳتي وارا
ڏنون پالڪ آ انجان - مهاديو ......

١ ڪوڙي دنيا ڪوڙو ڪميل -
ڇڏن ڏيهن جو سنجوڳ مهل
وڃي پاٽڪي اُن ۾ گڏي - فڪر ڇڏي ......

٢ قرض مرض فرض پورا ڪر -
نمت تي ڪرم سپورا ڪر
مان ۽ منهنجي کي نه وس سڏي - فڪر ڇڏي ....

٣ گهڙيون ۾ سمت سنگ ۾ گهارج -
سمت وچن جو گيان وچارج
من جا سب وڪار ڇڏي - فڪر ڇڏي ....

٤ ڪر و لوڪ پرلوڪ سڌاري -
ڏنون جو شش شيوا صدق ڌاري
آتما کي پرماتما سان گڏي - فڪر ڇڏي ....

ڪلام - ٦٠ (سمت سنگ ۽ درشن سان ٺلڪ
۾ تري ويا)

طرز - پيرن پوندڙيسان ڇو نه ڏيسان
ٽل- جيون ٿيندو آ ڏکيو ٿيندو آ - سنتن جي ديدار سان
لوڪ ٿيندو آ پرلوڪ ٿيندو آ - سنتن جي ....

١ او او هڪ ته پورب جي پوکه هجي ٢
اُن اڳيندو آ - ڦل ملندو آ - سنتن جي ....

٢ او ڪرم هيٺ پاڻ هيٺ چوائي ٢
وڃ سنتن سان رکندو آ - وچن لاپ ته وٺندو آ -
سنتن جي ....

١ جس ڀاءُ سي ڏيايا جنهين - اُس ڀاءُ سي پايا اُنهين
مُرا پرڀو تو هئه سکڌام - مه تو ....
٢ ڪهه رگهوپت سن ڀامني ڀاتا -
مانهون ايڪ ڀڳتي ڪر ناتا
سڀي ڀڳتون ڪو ملي سهارام - مه تو ... .
٣ برهم آنند هئه ڌيان درشن
برهم رس هئه ڪٿا ڪيرتن
ملي پرڀو ڀڳتي سي وشرام - مه تو ....
٤ ڌنون هر جڳا ٻستا هئه رام
آڌاري سب ڪو وو پورڻ ڪام
هئه هردئه سي هردم پرڻام - مه تو ....

ڪلام - ٦٤ (ماءُ تون يار جو سچو آڌار آهين)
(ٻماريءَ جي وقت لکيو)

طرز - منهنجا مارو ڪٿي او ملير

ٽِل - دل ياد ڪري هر وار امان
ٻڪ تون هوندين منهنجو آڌار امان - دل سان....

١ اهيو پيار چون يا اڳيان منهنجو -
تون نه گرو آهين ڀڳوان منهنجو
آخر يار آهيان نادان ننڍڙو -
ڪٿي پاڻ کان ڇو ڌار امان - دل سان ....
٢ پلي گذري سوين ڪٿي سال وڃن -

ڪلام - ٦٢ (روحاني اشٽ جي استوتي)

طرز - دل پسند انتر سان ڪلي ڪري ڏون چنو

ٽل - داتا ميرا رگھوبر - مين تو تيرا فقير
رام ميرا رگھوبر - مين تو تيرا فقير

١ فقير بالڪ شيوڪ هون مين
ديدو مجھڪو ڌير - مين تو ....

٢ آتما انش اِڪ لعل هون تيرا
تيري وزيرون ڪا وزير - مين تو ....

٣ رام راجا هو ديون ڪي ناٿ
هرتي سب ڪي پيڙ - مين تو ....

٤ ديئا گرو ڪا وشواس نہ ڇوٽي
ڀهہ هين پڪي لڪير - مين تو ....

٥ تيري دربار ۾ جو ٻي جهڪتي
بنتي آنڪي تقدير - مين تو ....

٦ ڏيون شيوا سمرڻ انتم دم تڪ
ڪرونگا بن ڪي وير - مين تو تيرا فقير ....

ڪلام - ٦٣ (انيڪ ديون هي سروَن ڪي نمسڪار
پرابڪ اشٽ ڀگوان لاءِ جيون سمرڻ)

طرز - جهنجهو نالو آهي الاهہ -

ٽل - او جنڪا نام هين شري رام
مين تو هون آنڪا شيوڪ - مين تو هون آنڪا بالڪ

۱ سکھ ڏک تنھنجي ڪرم جي مايا -
ڪرم سان سڀ ڪجھ مايا ڪايا
اڳتي ويچاري هل ۲ - شڀ ڪرم ڪو ڪر -
انسان ....

۲ ھو مالڪ ھمہ آ تنھنجي ڏوري -
ڪنھن جي هلي نہ سياڻپ زوري
ڌرم ڪرم سان ۲ - پائي پرڀوءَ جي نظر -
انسان ....

۳ اهن جي ڏکڙا پٽي نہ ھٽجان -
سمجھي پوک، پنھنجي مالڪ ۾ رھجان
پرڀو پريکيا وٺي ٿو ۲ - تون ڌيرج تہ ڌر -
انسان ....

۴ تون ٿي، نماڻو شري رام پڪار
جيڪي پڄي ڪر سيوا اپڪار
ڇن جو سائي آهي ۲ - منھنجو رام رگھور
انسان ادا ....

ڪلام - ٦٦ (ھنج ۾ ڪٿي ماڻھ سمنگ، ڏنو
انجي ياد برابر رھندي)
طرز - آن جل وس انسان شل جيون
ٽل - وسائي عرش مٿي آستان او امان
ھمہ مان چاٽان - ھاٿي منھنجا ڀاڳ - وسائي عرش

سڀ پل پل تنهنجا ٻول ٻون
ٿا ارمانن جا آڏمان اچن
ڇو ڪسيو ٻرٻوءِ منهنجو پيار امان - دل سان ....
٣ ڏوهه ڪنهن کي ڏيان آهي ڪرمن لکيو -
پڪي دنيا ۾ ڪاٿي آهيان سکيو
ننگه راکهو آهي منهنجو رکيو
پيا ڪوڙا آهن ناتي دار امان - دل سان ....
٤ ڪر آشيش پاپان رام سئيا -
مون خيال لاٿا آهن هاڻي پيٽا
ٿي سڦل وڃان اٿم خواهش اهيا
اچي هٿڙن سان سينگار امان - دل سان ....
٥ ڏن ڪٿي نه مون ڪابه ڪمائي -
ڪيئن هانر هٿان مان ماءُ اجائي
هاڻي دل جي اٿم بس آش اهيائي
پوان قبول رام جي دوار امان - دل سان .... ..

ڪلام - ٦٥ (سدا سرهو رهڻ ۽ شڪر شڪر
سمرڻ صبر ڪجي
طرز - سنڌي جيئن هلي ٿيئن ڳائجي لاڏي وانگي
ٽل - انسان ادا ڪر سدائين شڪر
جيڪي رام ڏناتي ٢ جيڪي پاپو ڏناتي
تنهن ۾ ڪر تون صبر - انسان ......

١ ٻالاپڻ رانڌ ۾ وڃو تنهنجي - جواني ترشنا ۾ پيو آهين
ڪنهن وڃڻ سان ڇا پاهي وساريندي
هوندي هوش مَن سمجهاء - راهي تون ......
٢ ڌس جڳت جو وسه نه سهارو -
ڪڏ ڏکي آهي جڳت وڻجارو
تون ڇا وٺندين انڪي ڏيندين -
هيءُ ڪوڙو آهي ٻي ٻقاء - راهي تون ......
٣ جنجي لاءِ موهه ۾ مرين تو -
جنهن لئه پاپ ڪرين تو
جهڙي تنهنجو قدر نه چاهن -
ڇا موڳي تمندا سهاء - راهي تون ....
٤ جا گذري ڏن ياد نه ڪر -
باقي ٻچال ڪي برباد نه ڪر
ڪرو ڪرپا ۽ پڪي من سان -
سهارام ڪي رهجهاء – راهي تون ......

ڪلام – ٦٨ (سهائو اهو آهي جو تن من ڌن سان
وڏن جو قدر ۽ ساڌنا ڪري جنم ڏيڻهن لکيو)
طرز – او ڪايا سنگ نا چلي مايا سنگ نا چلي
ٽل – سمجهه ري سهائا وري جنم نا ملي
مايا گڏ نه هلي ڪايا گڏ نه هلي -
١ پاڻن سان هيءَ ميلو چولو –
سيڻي پڏائين آهي امولو

١ ٻاڻن جي سڀ بازي آهي -
مالڪ جنهن تي راضي آهي
سو نيل ٻي ٻلوان او امان - وسائي عرش ....

٢ ماڻهپه جو سهارو سنو آ -
انائن وانگي مون ٻه رهي ڏنو آ
گذري وقت جڳن سمان او امان -
وسائي عرش ....

٣ مون سمجهو گهڻي ڪري ايندي -
ٻالڪ آهيان دلداري ڏيندي
چو سار لڌي الئي ڪاڻ او امان -
وسائي عرش ... ..

٤ ڪوئي نه ڪنهن جي ٻڌڻ وارو -
مڙئي ڪوڙو آهي گذارو
سڀ سک لڳن ويران او امان - وسائي عرش......

٥ سچ چئو آهي ڪوئي نه سائي -
ڏن سيارام جي شرڻ پائي
شل انت لئي ڪلياڻ او امان - وسائي عرش....

ڪلام - ٦٧ (اڻ راست جو ٻالڪي سمجهائي لکيو
طرز - سائي آنا هڻ تو آ
ٽل - وقت اچن نه وڃاه - راهي - تون وقت
پنهنجي منزل ڏي وڪڙي وڌاءِ راهي تون

ڪلام - ٦٩ (سنڌ جي نصرپوري ناراڻ
امر لال جي آستاني)

طرز - سارنگ - ساڻن جو سمنگ -

ٿل - جوڳين وارا لعل اُمر اَڏيرا
امر اَڏيرا ڌرياهُ ڌلهرا - جهولي لعل امر اَڏيرا

١ هٿڙا جوڙي - شيش نوايون -
سڀ سان سانول جوت جڳايون
آهيو ڏڻن ڏيال امر اَڏيرا - جوڳين وارا ....

٢ ورتو ڏيو سنڌ جا اوتاري -
نصرپوري ۾ ٽڪا نرواري
ڪيو انيڪ ڪمال امر اَڏيرا - جوڳين وارا ....

٣ جيڪين تلڪ جي لڄا بچائو -
مرڪ جهڙن کي مالڪ ميڙاو
ڪيو پورا سڀ جا سوال - امر اَڏيرا -
جوڳين وارا ....

٤ اڄ به هر هنڌ موجون آهن - درشن ميلا پلؤ پائين
ڪيو ٿا سڀ جي سنڀال - امر اَڏيرا -
جوڳين وارا ....

٥ آش ونندن جون آشون پڄايو -
ڏنون چوي بابا پار لڳايو
ٽٽي دک جنجال امر اَڏيرا - جوڳين وارا لعل........

موهه ڀرم جو ڇنو نيو ٽٽي ڀولو -
ڪر بندگي ڀاڳ ڪلي - مايا گڏ نه ....

٢ ٻال اوسٿا ڪاٽيوءِ جواني - پيدا ٿيو آهي ڪال نماڻي
ورٿ وڃائي تو زندگاني -
پوءِ پڇتائيندين هٿڙا مليءَ - مايا گڏ نه ....

٣ ڪارا وار طاقت ويٺي - مٿي ۾ چمڪي چاندي ٻٽي
عمر سفرن ۾ ڪافي وئي -
ڏٺي دردن منجهه جلي - مايا گڏ نه ....

٤ سک پدارٿ ڪنهي ڪوڙا -
ڪرم وس دک سک سوڙا
پساهه ٿيندا آخر پورا -
ٻاقي ڪر ڀڳوانت ڀلي - مايا گڏ نه ....

٥ شيوا سمسڪ آ پوڏان -
ڪري ڪمائي ٻاڻي آتم گيان
جهٽي مڪتي جو آنند ماڻ -
گرو گوبند جي مهر ملي - مايا گڏ نه ....

٦ ڏني وقت هاڻي ٿورو آهي -
جهنجهٽن مان جان ڇڏائي
نت ڪي ڪڇ ڪر ۽ ڪرائي -
رام رحم سان تو سڪو ڀلي - مايا گڏ نه ....

اڇو ٻوڪ، اهڙي ڪا ڀڃون -
جنهن مان ڪارج ٿين سوڀارا - او ڀينرون ڀائر ....

۴ سماج جي وچ ۾ شراب ڪسي آئي -
جو ڌرم ڪرم شرم کي کائي
جهڙي جهنجهٽ جا ٽاڻ ٽائي -
اولاد تي غلط اثر آئي
ٿا ڪيو برٻادي ڪريڻ پاڻهي -
ونڊن جا هلائي اصول سارا - او ڀينرون ڀائر ....

۵ آهي پٽاوت ٻہ ڪئي برٻادي -
آهي سماج ۾ گوُر ٿي آدي
ڪدون ننڍن چڙيو - ڪوڙو عمش چڙيو
ٻيڻ سگريٽ ٻيڙيون چڙيو -
لاهيو ٿن من ڏن ٿان موڙهارا - او ڀينرون ڀائر ....

٦ ڏني دل ۾ آهن ارمان - ڪندو مالڪ مشڪل آسان
سرٻهت ڪرم ڪمايو - هلي نيڪي سان سک پايو
ايڪ ٿي رام نام ٻي ڏيايو -
وسندا جهوڻ جا وسڪارا - او ڀينرون ڀائر ....

ڪلام - ٧١ (٩٨ جي رام نومي ميلي ۾
مولا رام کي ڀلو ٿي ڀاو ڇما)

طرز - ٿم تو ٿهري ٻرڏيسي

ڪلام - ٧٠ (سماج کي سنڌيش)

طرز - سڪ سرس اٿم سڳر سان

ٽل - او ٻنهرون ياڳر پيارا - ٻڌو عرض منهنجا هيءُ سارا
جي ڏيئي ويا سنت اپارا -
ڪنڌ مالڪ پاڻ پلارا ٢ - او ٻنهرون ياڳر......

١ اوهين ڏيئي ليٽيءَ ڪسي هٿايو -
پنهنجي سماج لاءِ سهوليت پٽايو
ڪين لوڀ ۾ جنم وڃايو -
ڪين ڪنوارين کي ڪٽايو
پون ليائيون پنهنجون ڪري پاڻو -
ڪيو ڏرم اڻڙو داتارا - او ٻنهرون ياڳر ......

٢ آهن پوءِ پاون اڳهه وڏايا -
پڇوڙ تي عجب سنڌن رايا
انيڪ اپلائن سر وڃايا -
ڪن پن ذاتين ۾ وواهه رچايا
اهي لوڀين ناحق ڪرايا -
پاڙيو پڇن جي ٻاڙڻ تي پيارا - او ٻنهرون ياڳر....

٣ شب موقعن تي خوشيون ملهايو -
ڏا ڪوس جوڙن جو ڪرايو
هيءَ خوشيون اوهان جون اجايون -
جن جانيون ڪيئي وڃايون

ٽل - او آهيان تنهنجو فقير -

تنهنجي نام ڪيو آ مون کي امير
منهنجا رام رگهوبر آهيان هاڻي شاهه -
تون شاهن شاهه ....

1 ٻئي پيرن کان پٽاهو ورتو -
مليو سنجوڳ، وس هيءُ چولو
مانش پنجي مالڪ نه پاتو - اهو هو منهنجو ڀولو
او ڪرم ڪليو جڏهن - ماڻ ستسنگ ۾ ليتو تڏهن
منهنجا رام - او آهيان ....

2 ستن ستگر گيان ڏنئي - سچ سان مونکي جوڙيو
رحمت ڪري منهنجا رام راجا -
دنيا کان هيءُ من موڙيو
او اوهان ڪي سمجهي پتا ماتا -
سائين سهارو پنهنجو ورداتا
منهنجا رام - او آهيان ....

3 گهڻو سفر جيون جو ڪٽيو -
هاڻي سڀ ڪجهه آ مون پاتو
اڄان اڳ چاهيو ڪجهه شپ ڪرائيو -
دنيا پنڌ و اوهان سان هڪ ناتو
او منهنجي پيرن جا پير -
آ هردم تنهنجي آڪير
منهنجا رام - او آهيان ....

ڦل - تون تہ مٺو لا منھنجو - تون آھين مالڪ منھنجو
پنھنجو ساٿ نڀائيندين
آءٌ آھيان فقير تنھنجو - پنھنجي تون نڀائيندين ۔

١ پيڙو ھيءَ ھلائيءَ جو - ڀرپور تنھنجي حوالي آ ٢
ٻيائي ڪوئن ڪان ڪرتار - اچي پار پھچائيندين -
تون آھين ....

٢ تنھنجي سدا ياد ۾ - گذري پل پل جڳ منھنجو ٢
گرديو ڏنو گھڻان اھڙو - ڏيئي ھمت ھلائيندين
تون آھين ....

٣ مون ۾ نہ شڪتي ڀڳتي - نڪا ساڌن جي شڪتي ٣
شوق پنھنجو سمجھي - مونکي شوا ۾ لڳائيندين
تون آھين ....

٤ ھيءَ سڪہ سنسار ڏنم - وري ءِ من اداسي آ ٢
فقري سانگہ سورھو ٿئي - آتما چرڻي ملائيندين
تون آھين ....

٥ باغ ھيءَ لڳايو ٿئي تہ باغبان سنڀالجان ٣
ڏ تون پالڪ ڪان پوءِ ءِ - امر جوت لڳائيندين ۔
تون آھين مالڪ منھنجو ....

ڪلام - ٧٣ (منھنجا شاھن شاھ رکيو ٿم نام
جوڀيندڙ فقير ءِ امير آھي ھاھ)
طرز - ڇل ڇلا ڇل فقيرا

4 هُو الک نرنجن انتريامي آ انتريامي
هر هنڌ آهي سدا سوامي سدا سوامي
تون هت جوڙي ڪر آديس - هئان آخر ....

٥ متو چوي من ڇڏي ڏي مستي ڇڏي ڏي مستي
تون پنهو سمجهين پنهنجي بستي پنهنجي بستي
اٿي ڪر ويراڳي ويس - هئان آخر هلڻو ....

ڪلام - ٧٤ (هڪ ڀڳوت روپ سنت جي ڳال ڀڳت)

طرز - سڪ م او سڪ م سڪيءَ ڪي نه سڪام ....

ٽل - سنڌي او سنڌي سنڌيت جو رکه ناز سنڌي
ڇڏ ڏاج سنڌي - ڀاڳ تاج سنڌي ٢

١ داني ٻي آهن گياني ٻي آهين
ٻارن سنڌو ٻار جاني پڻي آهن
رکه تون هيءَ نياڻين جو نياز سنڌي - ڇڏ ڏاج ....

٢ نياڻيون نماڻيون هنجون ٿيون هارڻ
ڇڏ لوڀ لالچ خوش ٿي گذارڻ
رکه تون ان جو هيءَ نياز سنڌي - ڇڏ ڏاج ....

٣ گهرڻ ڏاج انڌو ڪرڻ پاپ ڪئڊو
لاهي ڪيئن تون سگهندين حساب انڌو
ايمان وڃو اٿئي ته رهه-راج سنڌي - ڇڏ ڏاج ....

٤ ڇڏيئي سنڌ ليڪن سنڌيت نه ڇڏجئي
پنهنجي قدم جو ڪجهه خيال رکجئي
ٻرو مايا جو آهي ناز سنڌي - ڇڏ ڏاج ....

۴ تون دیالو آهه دين پالڪ -

تون آهين ناٿ آهه پڄاري

آهي ڏنون آتما تون پرماتما -

تهدي شرڻاگت جي پوڙ پڄاڙي

او تنهنجي شڪتيءَ جو آهي ڪمال -

رام دربار ڪهو آ نهال

منهنجا رام - او آهيان ....

ڪلام - ٧٣ (اپتا ڀڳت متو رام جي ذريعي پيش)

طرز - ڏسو آشقن جا انصاف سورت راڳ

ٽل - پرديسي ڇڏي هيءَ ديس - هتان آخر هلڻو

١ تون ٿو سمجهين ديس اپاڻو -

پنهنجي من کي سمجهاڻو

سهڻن پلنگن تي رکي وهاڻو رکي وهاڻو

هيءَ سوڙ ڇڏي ڪٿ ۽ ڪيس - هتان آخر ....

٢ ڪٽنب پروار جي موهه ۾ ڦاسي - موهه ۾ ڦاسي

ڇو ٿو پوڻين لک چوراسي - لک چوراسي

اهي لاهي ڇڏ پنڌئي ولس - هتان آخر ....

٣ ڇا لاءِ آئين ڇا ڪرين پيو ڇا ڪرڻ پيو

سچ وچاه ڪوڙ ڪٽين پيو ڪوڙ ڪٽين پيو

هاڻي اچا ٿي وڃا ڪيس هتان آخر ....

آڪٽوبر ۾ شولر کي ڪهت اچڻ ٽي
سنگر کي پرار ٿيا ڪٿي

طرز - ڀڄي ٻوُن اڙي ڦرون ……

ٽل - ٻالڪ ٻڌجي شيوا ڪريان، سنگر ڏنهنجي شرن ۾
ڪري آشيش سدارام ٻابان هن ٽي جيون ۾

١ او آهيان جنم جنم جو پياسي ڪريو پورڻ منهنجي آش
آهيان دنيا کان مان نراشي
سڀ سک هوندي ٻه آهيان اداسي
ڪرم ٻه منهنجا ڪمزور آهن
ناهي خوشي من ۾، ڪريو آشيش ……

٢ او گرو شڪتي ڏيو شڪتيوان،
مونکي ڀڳتي ڏيو ڀڳتيوان
ڪرم اهڙو ڪرايو مهان، جنهن ۾ راضي ٿئي رضاوان
شرڻ پيو آهيان صاحب تنهنجي
رکو پنهنجي چرن ۾، ڪريو آشيش ……

٣ او ڪريو ماف مٿل ميدايون
ڪيون ٿم ڪيٿي ڏوهه ڏنگايون
ٻلون ٻيشڪ ڪين ورجايو پنهنجي نظر سان نرمل بڻايو
ڪرم ڪيڙا ڪشت ڪٽيو،
چڱو وقت ويو آ پوڻين ۾، ڪريو آشيش ……

٤ او ڏنو ٻالڪ جي عرضي اگهايو،
گرو باباجي هٿڙو گهمايو،
هن ٻيمت کان ڪجهه شڀ ڪرايو
ڏنو جا راهه اچي ٻاڻ ڪرايو
رکشا ڪريو رکشا ڪريو ڪرپالو
قبوليو قدمن ۾، ڪريو آشيش ……

٥ پڙهي لکي ٿو قلم کهاڻي
آخر اٿئي نہ هي دنيا فاني
ڪم اهڙو ڪر جو رهي لاج سنڌي - چئي ڏاج ......

ڪلام - ٧٥ (هڪ سنسڪي ٻاڻ جي ٻيت)

طرز - اهڙا شل جام جمن
ٿل - اهڙيون ڏيئيون شال هجن -
جهڪي جمندي جام ٻڻي - دنيا کي روشن ڪن

١ ٻڌائي گيان سنڌي ٻولي - دري انڌيءَ جي کولي
اهڙيءَ ڏيئيءَ جا سڀ ڪي - شل درشن روز ڪن

٢ ڏاسي آهي وڏي ڏياوان -
جهڪي ملي سو ڪري دان
اهڙيون ڏيئيون شل جڳ ۾ جڳان جڳ نہ جهڪن

٣ آهي ماءُ ٻاڳن واري - جنهن کي ڏيءَ ڏني جائي
تنهن ڏني داديءَ کي ڏسندي- ٻيا ٻچا سڀئي، جا ڄرن

٤ آهي ٻاڳن وارو ٻائي - جنهن کي ٻچڙا ڏني جائي
اهڙيون ٻچڙيون شل جڳ ۾ همشه امر رهن

٥ چوي ٿانور اداسي - آهيان درشن جو مان پياسي
مون پڙهيءَ پياسيءَ کي - شل درشن روز ڏين.

خوشيءَ مان ٻه اکر

شرڌالو سيوڪ ٺاڪور داس، اجمير

پيارا ٻالڪ ۽ ٻچڙا اسان کي هن ڳالهه لاءِ ڏاڍو فخر ۽ ناز آهي. جو اسان ڀارت ديش جي سنڌي قوم ۾ ٻه شري رام جي رنگ ۾ رتل اهڙي سنت ديوي آهي جا هندو ڌرم جي سنڌي راهه ڏسي هلڻ لاءِ ٻالڪن کي ڪشٽ ڏيئي ساري هندستان جي هرهڪ شهر توڙي ڳاون ۾ پرچار ڪري ٦ ديڙا وديش ۾ وڃي هندو سماج جو سڌارو ڪري رهي آهي. هن ڏئي ديويءَ کي ساري هندستان ۾ ٻار، ٻڍا، ٻيو، جوان، هندي، سنڌي، پنجابي سڀ سڃاڻن ۽ وڏي عزت ۽ مان شان سان ڏسندا آهن. اسان جي ايشور جي در تي اهائي پرارٿنا آهي ته ايشور ڪنس وڏي عمر ڏئي جو ٻالڪ ٻه نام جپي ۽ اسان کي ٻه جپائيندي رهي ۽ فقيرائو شان شل ڀڳاڙيءَ سوڌو قائم رهجي. اجهس. ان خوشيءَ ۽ اُمنگ ۾ درويشن جي داس پنهنجي ننڍل ڦٽل ٻڌيءَ انوسار هڪ ڪلام لکيو آهي.

श्री राम भगत
धन्नू फकीर
के लिये
उ० प्र० जिला अलीगढ़ के
एक महान् पंडित की
शुभ – आशीष

1. धन्ना जन्मी सिन्ध में, हिन्द में भक्ति सिन्धु अपार,
माता सती पिता हरिचन्द, चार भाई धन्य हुआ परिवार ।
2. हीरानी छत्रीकुल जवंर गांव, 1942 में देवी यह आई,
राम भक्ति रस रीति - प्रीति, कर प्रगट जनाई ।
3. एटा से सन् 50 में भेंटाभपो, रची धर्मशाला व राम दरबार,
दुख सहके बहुत से, पाया प्यार सबका सत्कार ।
4. पुत्र बनकर पुरुषार्थ किया, बिन सीखे सब विद्या पाई,
गुरु चन्दन गिरि इष्ट सियाराम मां की आशीष अधिकाई ।
5. सेवा, उपकार, भजन, कीर्तन, मर्याद मन लाग्यो,
नित नव उत्सव होय, प्रेम प्रभु चरणन पाग्यो ।
6. देश विदेश राम जपा जपाया, सही सबको दी राह,
धनी फकीर तारो तरो, जुग जिओ शर्मा सबकी है यही चाह ।

जय हो भगत व भगवान की ।

मुद्रित :—कौशल प्रिन्टिंग प्रेस, केसरगंज, अजमेर । ☏ : 622767